

EUROPAPARLAMENTS- OG RÅDSFORORDNING (EF) nr. 767/2009

2015/EØS/58/35

av 13. juli 2009

om omsetning av og bruk av fôrvarer, endring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1831/2003 og oppheving av rådsdirektiv 79/373/EØF, kommisjonsdirektiv 80/511/EØF, rådsdirektiv 82/471/EØF, 83/228/EØF, 93/74/EØF, 93/113/EF og 96/25/EF samt kommisjonsvedtak 2004/217/EF(*)

EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap, særlig artikkel 37 og artikkel 152 nr. 4 bokstav b),

under henvisning til forslag fra Kommisjonen,

under henvisning til uttalelse fra Den europeiske økonomiske og sosiale komité⁽¹⁾,

etter samråd med Regionkomiteen,

etter framgangsmåten fastsatt i traktatens artikkel 251⁽²⁾, og

ut fra følgende betraktninger:

1) Det å oppnå et høyt vernenivå for menneskers og dyrs helse er et av de grunnleggende målene i næringsmiddelregelverket, som fastsatt i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 178/2002 av 28. januar 2002 om fastsettelse av allmenne prinsipper og krav i næringsmiddelregelverket, om opprettelse av Den europeiske myndighet for næringsmiddeltrygghet og om fastsettelse av framgangsmåter i forbindelse med næringsmiddeltrygghet⁽³⁾. Ved nevnte forordning fastsettes også jord-til-bord-prinsippet, der fôr defineres som et følsomt trinn i begynnelsen av næringskjeden. Å sikre et høyt vernenivå for menneskers helse er et av de grunnleggende målene for denne forordning.

2) Produksjonen av fôr er et viktig avsetningsområde for europeiske landbruksprodukter med tanke på at størstedelen av de midlene som brukes til fôrvareproduksjon, er landbruksprodukter oppført i traktatens vedlegg I. Dessuten er fôr av største viktighet for de 5 millioner oppdretterne i Fellesskapet, ettersom det utgjør den største utgiftsposten.

3) Fôr kan komme i form av fôrmidler, fôrblandinger, tilsetningsstoffer i fôrvarer, premikser eller medisinfôr. Reglene for omsetning av tilsetningsstoffer i fôrvarer er fastsatt i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1831/2003 22. september 2003 om tilsetningsstoffer i fôrvarer⁽⁴⁾ og for medisinfôr i rådsdirektiv 90/167/EØF av 26. mars 1990 om fastsettelse av vilkårene for tilberedning, omsetning og bruk av medisinfôr innenfor Fellesskapet⁽⁵⁾.

4) Den eksisterende lovgivningen om markedsføring og bruk av fôrmidler og fôrblandinger, som omfatter fôr til kjæledyr, det vil si rådsdirektiv 79/373/EØF av 2. april 1979 om markedsføring av fôrblandinger⁽⁶⁾, rådsdirektiv 93/74/EØF av 13. september 1993 om fôrvarer med særlige ernæringsformål⁽⁷⁾, rådsdirektiv 96/25/EF av 29. april 1996 markedsføring av fôrmidler⁽⁸⁾ og rådsdirektiv 82/471/EØF av 30. juni 1982 om visse produkter som brukes i fôrvarer⁽⁹⁾ («bioproteiner»), bør ajourføres og

(*) Denne fellesskapsrettsakten, kunngjort i EUT L 229 av 1.9.2009, s. 1, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 9/2011 av 1. april 2011 om endring av EØS-avtalens vedlegg I (Veterinære og plantesanitære forhold), se EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende* nr. 37 av 30.6.2011, s. 6.

⁽¹⁾ EUT C 77 av 31.3.2009, s. 84.

⁽²⁾ Europaparlamentsuttalelse av 5. februar 2009 (ennå ikke offentliggjort i EUT) og rådsbeslutning av 22. juni 2009.

⁽³⁾ EFT L 31 av 1.2.2002, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT L 268 av 18.10.2003, s. 29.

⁽⁵⁾ EFT L 92 av 7.4.1990, s. 42.

⁽⁶⁾ EFT L 86 av 6.4.1979, s. 30.

⁽⁷⁾ EFT L 237 av 22.9.1993, s. 23.

⁽⁸⁾ EFT L 125 av 23.5.1996, s. 35.

⁽⁹⁾ EFT L 213 av 21.7.1982, s. 8.

erstattes av en enkelt forordning. Av klarhetshensyn bør rådsdirektiv 83/228/EØF av 18. april 1983 om fastsettelse av retningslinjer for vurdering av visse produkter som brukes i fôrvarer⁽¹⁾ og kommisjonsdirektiv 80/511/EØF av 2. mai 1980 om tillatelse til i bestemte tilfeller å markedsføre fôrblandinger i pakninger eller beholdere som ikke er forseglest⁽²⁾, oppheves.

- 5) Som følge av opphevingen av direktiv 79/373/EØF ved denne forordning, bør rådsdirektiv 93/113/EF av 14. desember 1993 om bruk og markedsføring av enzymer, mikroorganismer og preparater av disse i fôrvarer⁽³⁾ også oppheves. Som følge av opphevingen av direktiv 79/373/EØF og med tanke på at denne forordningen inneholder regler om merkingen av fôrvarer med tilsetningsstoffer, bør artikkel 16 i rådsdirektiv 70/524/EØF av 23. november 1970 om tilsetningsstoffer i fôrvarer⁽⁴⁾, som fortsatt gjaldt etter opphevingen av direktiv 70/524/EØF gjennom forordning (EF) nr. 1831/2003, oppheves.
- 6) I motsetning til næringsmidler, som definert i forordning (EF) nr. 178/2002, omfatter definisjonen av fôr ikke vann. Dessuten, med tanke på at vann ikke omsettes som fôr, bør denne forordning ikke inneholde vilkår for vann som brukes i fôrvarer. Den bør imidlertid gjelde for fôr som inntas sammen med vann. Fôretakenes bruk av vann omfattes av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 183/2005 av 12. januar 2005 om fastsettelse av krav til fôrvarerhygiene⁽⁵⁾, som fastslår at det bør brukes rent vann når det er nødvendig for å hindre forurensning som kan være farlig, og at vann som brukes til framstilling av fôr, bør være av egnet kvalitet.
- 7) Med tanke på risikoen for forurensning av nærings- og fôrkjeden, bør denne forordning gjelde for fôr både til dyr som er bestemt til næringsmiddelproduksjon og dyr som ikke er bestemt til næringsmiddelproduksjon, herunder ville dyr.
- 8) Ansvar for driftsansvarlige for fôretak, som er fastsatt i forordning (EF) nr. 178/2002 og forordning (EF) nr. 183/2005 får tilsvarende anvendelse på fôr til dyr som ikke er bestemt til næringsmiddelproduksjon.
- 9) For å sikre at denne forordning overholdes, bør medlemsstatene utføre offentlige kontroller i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr.

882/2004 av 29. april 2004 om offentlig kontroll for å sikre at fôr- og næringsmiddelregelverket samt bestemmelsene om dyrs helse og velferd overholdes⁽⁶⁾. Disse kontrollene bør omfatte ikke bare de obligatoriske, men også de frivillige merkingsopplysningene. For å gjøre det mulig å kontrollere dataene for sammensetning, bør det fastsettes akseptable toleranser for de verdiene som er angitt i merkingen.

- 10) For å håndtere risiko knyttet til fôrtrygghet, bør listen over midler hvis omsetning som fôrvarer er forbudt i henhold til kommisjonsvedtak 2004/217/EF⁽⁷⁾, samt en liste over midler hvis omsetning som fôrvarer er begrenset, tas med i et vedlegg til denne forordning. At et slikt vedlegg finnes, bør imidlertid ikke tolkes slik at alle produkter som ikke står på listen, kan anses som trygge.
- 11) Skillet mellom fôrmidler, tilsetningsstoffer i fôrvarer og andre produkter som veterinærpreparater, har betydning for vilkårene for omsetning av slike produkter. Fôrmidler brukes først og fremst til å oppfylle dyrs behov, for eksempel for energi, næringsstoffer, mineraler eller kostfiber. De er vanligvis ikke kjemisk veldefinerte, bortsett fra for grunnleggende ernæringsmessige bestanddeler. Virkninger som kan begrunnes gjennom vitenskapelig vurdering og som bare gjelder tilsetningsstoffer i fôrvarer og veterinærpreparater, bør unntas fra de objektive bruksområdene for fôrmidler. Det er derfor hensiktsmessig å utarbeide ikke-bindende retningslinjer for å skille mellom disse typene av produkter. I behørig begrunnede tilfeller bør Kommisjonen ha myndighet til klargjøre hvorvidt et produkt utgjør en fôrvarer som definert i denne forordning.
- 12) Definisjonen av tilskuddsfôr i direktiv 79/373/EØF gav opphav til problemer med anvendelsen i flere av medlemsstatene. Det er hensiktsmessig å avklare forskjellen mellom tilskuddsfôr og premiks med henblikk på anvendelsen av forordning (EF) nr. 183/2005.
- 13) For å sikre ensartet anvendelse av lovgivningen, bør fôrmidler og tilskuddsfôr ikke ha et innhold av tilsetningsstoffer over et visst nivå. Imidlertid kan høykonsentrert fôr, som slikkespann som inneholder mineraler, brukes til direkte fôring dersom sammensetningen oppfyller det særlige ernæringsformålet med hensyn til relevant bruksområde. Vilkaene for bruk av slikt fôr bør være angitt på merkingen for å sikre at reglene som gjelder innholdet av tilsetningsstoffer i dagsrasjonen, er oppfylt.

⁽¹⁾ EFT L 126 av 13.5.1983, s. 23.

⁽²⁾ EFT L 126 av 21.5.1980, s. 14.

⁽³⁾ EFT L 334 av 31.12.1993, s. 17.

⁽⁴⁾ EFT L 270 av 14.12.1970, s. 1.

⁽⁵⁾ EUT L 35 av 8.2.2005, s. 1.

⁽⁶⁾ EUT L 165 av 30.4.2004, s. 1.

⁽⁷⁾ EUT L 67 av 5.3.2004, s. 31.

- 14) Direktiv 82/471/EØF har som mål å forbedre tilgangen på fôr som brukes til direkte og indirekte proteinkilder i Fellesskapet. Dette direktiv krever en framgangsmåte med forhåndstillatelse for alle mulige bioproteiner. Imidlertid er det bare gitt noen få nye tillatelser fram til dagens dato, og mangelen på proteinrikt fôr er fortsatt åpenbar. Dermed har det generelle kravet om forhåndstillatelse før omsetning vist seg å være en hindring, og sikkerhetsrisikoen kan i stedet håndteres ved å forby risikoprodukter på grunnlag av markedsovervåking. I tilfeller der resultatet av risikovurderingen av et bioprotein var eller er negativt, bør omsetningen eller bruken av det forbys. Derfor bør det særlige kravet om en generell framgangsmåte for forhåndstillatelse før omsetning for bioproteiner oppheves, med den følge at sikkerhetssystemet for slike produkter blir det samme som for alle andre fôrmidler. De eksisterende begrensningene eller forbudet for visse bioproteiner bør ikke påvirkes.
- 15) Bestemmelsene i direktiv 93/74/EF som ble gjennomført ved Kommisjonsdirektiv 2008/38/EF av 5. mars 2008 om utarbeiding av en liste over bruksområdene for fôrvarer med særlige ernæringsformål⁽¹⁾, har vist seg å fungere bra. Listen over bruksområder som ble utarbeidet, bør derfor opprettholdes, og det bør fastsettes bestemmelser for ajourføring av den i denne forordning. Særlig bør Den europeiske myndighet for næringsmiddeltrygghet rådspørres om slike fôrvarers effektivitet og sikkerhet, når det på grunnlag av tilgjengelige vitenskapelige og teknologiske opplysninger er grunn til å tro at bruken av det aktuelle fôret kanskje ikke oppfyller det særlige ernæringsformålet, eller at det har skadevirkninger på dyrs og menneskers helse, på miljøet eller på dyrs velferd.
- 16) Vitenskapelig dokumentasjon bør være den viktigste faktoren som bør tas i betraktning når det framsettes påstander om fôr, og driftsansvarlige for fôrforetak som framsetter slike påstander, bør kunne dokumentere dem. En påstand kan dokumenteres vitenskapelig ved å ta hensyn til alle tilgjengelige vitenskapelige opplysninger, og ved en avveining av den samlede dokumentasjonen.
- 17) Merkingen fungerer som hjelp ved gjennomføring av håndheving, sporing og kontroll. I tillegg bør merking gi kjøperne de opplysninger som er nødvendige for at de skal kunne treffe et best mulig valg for sine behov, og de bør være ensartede, sammenhengende, tydelige og forståelige. Ettersom kjøperne, særlig oppdrettere, treffer sine valg ikke bare på utsalgsstedet der de kan undersøke emballasjen til fôret, må kravet om opplysninger som gis på merkingen, ikke bare gjelde etiketter på produktet, men også for andre typer kommunikasjon mellom selgeren og kjøperen. Disse prinsippene bør dessuten også gjelde presentasjonen av og reklame for fôret.
- 18) Merkingen omfatter obligatoriske og frivillige opplysninger. De obligatoriske opplysningene bør bestå av generelle merkingskrav samt særlige krav til henholdsvis fôrmidler eller fôrblandinger, og tilleggskrav for fôrvarer med særlige ernæringsformål, forurensete fôrmidler og fôr til kjæledyr.
- 19) Den nåværende situasjonen med hensyn til kjemiske urenheter fra produksjonsprosessen for fôrmidler og fra tekniske hjelpestoffer er ikke tilfredsstillende. For å sikre et høyt nivå av fôrtrygghet og dermed et høyt vernnivå for menneskers helse, og for å forbedre innsynet, bør det vedtas bestemmelser som fastsetter akseptable nivåer for slike kjemiske urenheter i samsvar med god praksis som nevnt i forordning (EF) nr. 183/2005.
- 20) Prinsippet om at bare visse tilsetningsstoffer i fôrvarer må merkes når de brukes i fôrmidler og fôrblandinger, fungerer godt. Imidlertid bør kategoriseringen i henhold til forordning (EF) nr. 1831/2003 ajourføres og moderniseres, særlig fordi eiere av kjæledyr kan bli forvirret av visse former for merking av tilsetningsstoffer.
- 21) Som en følge av bovin spongiform encefalopati (BSE)- og dioksinrisikoen ble det i 2002 ved europaparlaments- og rådsdirektiv 2002/2/EF av 28. januar 2002 om endring av rådsdirektiv 79/373/EØF om markedsføring av fôrblandinger⁽²⁾, på initiativ fra Europaparlamentet, innført et krav om at vektprosenten skal angis for alle fôrmidler i fôrblandinger. Næringsmiddel- og fôrtryggheten er dessuten blitt vesentlig forbedret som følge av forordning (EF) nr. 178/2002 og forordning (EF) nr. 183/2005 samt deres gjennomføringstiltak, særlig som følge av at det er fokusert på ansvaret til driftsansvarlige for fôr- og næringsmiddelforetak, det forbedrede sporingssystemet, innføringen av prinsippet om fareanalyse og kritiske styringspunkter (HACCP) i fôrforetak og utarbeiding av retningslinjer for god hygieneprosedyre i fôrforetak. Disse positive resultatene, som gjenspeiles i underretninger til hurtigvarslingssystemet for næringsmiddel og fôr (RASFF), gjør at plikten til å angi vektprosent for alle fôrmidler i fôrblandinger på merkingen, ikke lenger er nødvendig for å sikre et høyt nivå av fôrtrygghet og dermed et høyt vernnivå for menneskers helse. De nøyaktige prosentdelene kan imidlertid gis på frivillig grunnlag for å gi kjøperne korrekte opplysninger. Med tanke på at vedkommende myndigheter har tilgang til opplysninger om nøyaktig vektprosent for alle fôrmidler i

⁽¹⁾ EUT L 62 av 6.3.2008, s. 9.

⁽²⁾ EUT L 63 av 6.3.2002, s. 23.

- förblandinger, bør de dessuten på grunnlag av eventuelle hastesaker i forbindelse med menneskers eller dyrs helse eller i forbindelse med miljøet, og i samsvar med europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/48/EF av 29. april 2004 om håndheving av immaterialrettigheter⁽¹⁾, kunne gi ytterligere opplysninger til kjøperne.
- 22) For å sikre at kjøperen får tilstrekkelige opplysninger og ikke villedes, bør den nøyaktige vektprosenten imidlertid kreves i slike tilfeller der det aktuelle förmiddelet er framhevet på merkingen til en förblanding.
- 23) Angivelsen av förmidler i förblandingen i rekkefølge etter fallende vekt, gir allerede viktige opplysninger om varens sammensetning. På visse områder der produsenten ikke er forpliktet til å ta med visse opplysninger på merkingen, bør kjøperen ha mulighet til å be om ytterligere opplysninger. I slike tilfeller bør det opprettholdes en margin på +/-15 % av den angitte verdien.
- 24) Produsentenes immaterialrettigheter bør beskyttes. For håndheving av slike immaterialrettigheter bør direktiv 2004/48/EF få anvendelse. Det bør også anerkjennes at förblandingers kvantitative sammensetning, til forskjell fra betegnelsene på de förmidlene som inngår i dem, under visse omstendigheter kan anses som fortlroelige opplysninger som må beskyttes.
- 25) Europaparlaments- og rådsdirektiv 2002/32/EF av 7. mai 2002 om uønskede stoffer i förvarer⁽²⁾ får ikke anvendelse på merkingen av för med altfor høye nivåer av uønskede stoffer. Det bør derfor fastsettes bestemmelser for å sikre tilstrekkelig merking og overholdelse av forbudet mot fortynning fastsatt i artikkel 5 i nevnte direktiv, inntil slike forurensede förmidler er blitt detoksifisert av et detoksifiseringsforetak godkjent i samsvar med artikkel 10 nr. 2 eller 3 i forordning (EF) nr. 183/2005, eller inntil de er blitt rensset.
- 26) Unntak fra de generelle merkingskravene bør være mulige i det omfang disse kravene ikke er nødvendige for å verne menneskers eller dyrs helse eller forbrukerinteresser, og ville utgjøre en urimelig byrde for produsenten eller de driftsansvarlige for förforetaket som er ansvarlig for merkingen. På grunnlag av erfaringen bør slike unntak særlig omfatte för levert av en gårdbruker til en annen, til bruk på vedkommendes gård, små mengder för, förblandinger som ikke inneholder mer enn tre förmidler og for blandinger av hele korn, frø og frukt.
- 27) Som en generell regel skal förblandinger omsettes i forseglede beholdere, men det bør fastsettes hensiktsmessige unntak i det omfang dette kravet ikke er nødvendig for å verne menneskers eller dyrs helse eller forbrukerinteresser, og det vil utgjøre en urimelig byrde for driftsansvarlige for förforetaket.
- 28) Del B i vedlegget til direktiv 96/25/EF og kolonne 2–4 i vedlegget til direktiv 82/471/EØF inneholder lister over betegnelser, beskrivelser og merkingsbestemmelser for visse förmidler. Disse listene skal tilrettelegge for utveksling av opplysninger om produktgenskaper mellom produsenten og kjøperen. Tidligere erfaringer med å oppmuntre interessentene til å utarbeide frivillige standarder ved hjelp av fellesskapsretningslinjer på området förvarehygiene, har vært utelukkende positive. Det kan oppnås større fleksibilitet og bedre tilpasning til brukernes informasjonsbehov dersom interessentene, og ikke lovgiverne, utarbeider mer omfattende lister. Interessentene kan selv bestemme hvor mye arbeid de vil legge ned avhengig av verdien av en liste over förmidler. Det er derfor ønskelig å utarbeide en ikke-uttømmende katalog over förmidler som skal brukes av driftsansvarlige for förforetak på frivillig grunnlag, bortsett fra når det gjelder bruken av betegnelsen på förmiddelet.
- 29) De nåværende listene over förmidler som er oppført i del B i vedlegget til direktiv 96/25/EF og kolonne 2–4 i vedlegget til direktiv 82/471/EØF bør utgjøre den første versjonen av fellesskapskatalogen over förmidler. Denne første versjonen skal deretter utfylles på initiativ fra interessentene, i samsvar med deres interesser, herunder ved tilføyelse av nye förmidler.
- 30) Av hensyn til innsyn er det hensiktsmessig å underrette representantene for interessentene om et förmiddel som ikke er oppført i katalogen, så snart dette förmiddelet bringes i omsetning for første gang.
- 31) Moderne merking fremmer et konkurransepreget markeds miljø der dynamiske, effektive, nyskapende foretak kan utnytte merking fullt ut for å selge sine produkter. Med hensyn til foretakenes forhold til hverandre ved omsetning av för til husdyr, og forbindelsen mellom produsenten og kjøperen av för til kjæledyr, kan reglene for god merking for disse to områdene være et nyttig middel til å oppnå målene for moderne merking. Reglene skal fastsette bestemmelser som gjør det mulig for kjøperen å foreta valg på velinformert grunnlag. De bør også gi personen som er ansvarlig for merkingen, nødvendig veiledning i forskjellige elementer av merkingen. De bør også gi den merkingsansvarlige veiledning om rammene for frivillig merking eller

⁽¹⁾ EUT L 157 av 30.4.2004, s. 45.

⁽²⁾ EUT L 140 av 30.5.2002, s. 10.

utforming av obligatorisk merking. Bruk av reglene bør være frivillig, bortsett fra i tilfeller der bruken av reglene er angitt på merkingen.

- 32) Det er av avgjørende betydning at alle berørte parter deltar, for å sikre at katalogen og reglene for god merking holder høy kvalitet og er relevante. For å styrke brukernes rett til korrekte opplysninger, må det tas hensyn til deres interesser. Dette kan sikres ved at Kommisjonen godkjenner katalogen og reglene, forutsatt at innholdet i dem er gjennomførbart, og at de er hensiktsmessige for å oppnå målene i denne forordning.
- 33) Medlemsstatene bør fastsette sanksjoner for overtredelse av bestemmelsene i denne forordning, og bør treffe alle nødvendige tiltak for å sikre at de får anvendelse. Disse sanksjonene bør være virkningsfulle, stå i forhold til overtredelsen og virke avskrekkende.
- 34) En overgangsperiode er nødvendig, særlig for fôr som oppfyller et særlig ernæringsformål og for akseptable nivåer av kjemiske urenheter fra produksjonsprosessen og fra tekniske hjelpestoffer. Det bør også være tillatt å omsette eksisterende beholdninger til de er brukt opp. Det kan dessuten være hensiktsmessig å angi på hvilke vilkår fôrvarer kan merkes i samsvar med denne forordning før den trer i kraft.
- 35) Ettersom målet med denne forordning, det vil si å harmonisere vilkårene for omsetning og bruk av fôrvarer, for å sikre et høyt nivå av fôrtrygghet og dermed et høyt vernnivå for menneskers helse, samt for å framlegge tilstrekkelige opplysninger for brukere og forbrukere, og å sikre at det indre marked fungerer effektivt, ikke i tilstrekkelig grad kan oppnås av medlemsstatene, men bedre kan oppnås på fellesskapsplan, kan Fellesskapet treffe tiltak i samsvar med nærhetsprinsippet omhandlet i traktatens artikkel 5. I samsvar med forholdsmessighetsprinsippet fastsatt i nevnte artikkel går denne forordning ikke lenger enn det som er nødvendig for å nå disse målene.
- 36) Tiltakene som er nødvendige for å gjennomføre denne forordning, bør vedtas i samsvar med rådsbeslutning 1999/468/EF av 28. juni 1999 om fastsettelse av nærmere regler for utøvelsen av den gjennomføringsmyndighet som er gitt Kommisjonen⁽¹⁾.
- 37) Kommisjonen bør særlig ha myndighet til å endre listen over fôrmidler hvis bruk som fôrvarer er begrenset eller forbudt, til å godkjenne fôrvarer beregnet på særlige ernæringsformål, til å utarbeide en liste over

merkingskategorier for fôrmidler til dyr som ikke er bestemt til næringsmiddelproduksjon, bortsett fra pelsdyr, til å vedta endringen i katalogen med fastsettelse av grenseverdien for kjemiske urenheter eller nivået av botanisk renhet eller vanninnholdet eller opplysninger som erstatter den obligatoriske angivelsen, til å tilpasse vedleggene i lys av den vitenskapelige og teknologiske utviklingen og å vedta overgangstiltak. Ettersom disse tiltakene er allmenne og har som formål å endre ikke-grunnleggende bestemmelser i denne forordning eller å utfylle dem med nye ikke-grunnleggende bestemmelser, bør de vedtas etter framgangsmåten med forskriftskomite med kontroll fastsatt i artikkel 5a i beslutning 1999/468/EF.

- 38) Av hensyn til effektivitet bør de normale fristene fastsatt for framgangsmåten med forskriftskomite med kontroll forkortes med sikte på vedtakelse av ajourføringer av listen over bruksområder. Når det av tvingende hastesaker ikke er mulig å overholde de normale fristene for framgangsmåten med forskriftskomite med kontroll, bør Kommisjonen kunne anvende framgangsmåten for behandling av hastesaker fastsatt i artikkel 5a nr. 6 i beslutning 1999/468/EF for å vedta de endringer av listen over fôrmidler hvis omsetning eller bruk som fôrvarer er begrenset eller forbudt.
- 39) I artikkel 16 i forordning (EF) nr. 1831/2003 er det fastsatt bestemmelser om merking og emballering av tilsetningsstoffer i fôrvarer og premikser. Særlig reglene for premikser har vist seg å gi praktiske problemer med gjennomføringen for industrien og for vedkommende myndigheter. Artikkelen bør endres for å sikre en mer ensartet merking av premikser —

VEDTATT DENNE FORORDNING:

KAPITTEL I

INNLEDENDE BESTEMMELSER

Artikkel 1

Mål

Formålet med denne forordning, i samsvar med de allmenne prinsippene fastsatt i forordning (EF) nr. 178/2002, er å harmonisere vilkårene for omsetning og bruk av fôrvarer, for å sikre et høyt nivå av fôrtrygghet og dermed et høyt vernnivå for menneskers helse, samt gi tilstrekkelige opplysninger til brukere og forbrukere, samtidig som det sikres at det indre marked fungerer på en effektiv måte.

Artikkel 2

Virkeområde

1. Denne forordning fastsetter regler for omsetning og bruk av fôrvarer både til dyr som er bestemt til næringsmiddelproduksjon og dyr som ikke er bestemt til næringsmiddelproduksjon i Fellesskapet, herunder krav til merking, emballering og presentasjon.

⁽¹⁾ EFT L 184 av 17.7.1999, s. 23.

2. Denne forordningen får anvendelse med forbehold for andre fellesskapsbestemmelser på fôrrområdet, særlig:

- a) direktiv 90/167/EØF,
- b) direktiv 2002/32/EØF,
- c) europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 999/2001 av 22. mai 2001 om fastsettelse av regler for å forebygge, bekjempe og utrydde visse typer overførbare spongiform encefalopati⁽¹⁾,
- d) europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1774/2002 av 3. oktober 2002 om hygieneregler for animalske biprodukter som ikke er beregnet på konsum⁽²⁾,
- e) europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1829/2003 av 22. september 2003 om genmodifiserte næringsmidler og fôr⁽³⁾,
- f) europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1830/2003 av 22. september 2003 om sporbarhet og merking av genmodifiserte organismer og om sporbarhet av næringsmidler og fôr framstilt på grunnlag av genmodifiserte organismer⁽⁴⁾,
- g) forordning (EF) nr. 1831/2003, og
- h) rådsforordning (EF) nr. 834/2007 av 28. juni 2007 om økologisk produksjon og merking av økologiske produkter⁽⁵⁾.

3. Denne forordning får ikke anvendelse på vann, enten det inntas direkte av dyrene eller det er bevisst tilsatt i fôret. Den skal imidlertid få anvendelse på fôr som er beregnet på å bli inntatt sammen med vann.

Artikkel 3

Definisjoner

1. I denne forordning får følgende definisjoner anvendelse:

- a) de definisjonene av «fôr», «fôrvarer», «fôrforetak» og «bringe i omsetning» som er fastsatt i forordning (EF) nr. 178/2002,
- b) de definisjonene av «tilsetningsstoffer i fôrvarer», «premikser», «teknisk hjelpestoff» og «dagsrasjon» som er fastsatt i forordning (EF) nr. 1831/2003, og

c) de definisjonene av «virksomhet» og «vedkommende myndighet» som er fastsatt i forordning (EF) nr. 183/2005.

2. Dessuten menes med:

- a) «driftsansvarlig for fôrforetak» den eller de fysiske eller juridiske personene som har ansvar for at kravene i denne forordning overholdes i det fôrforetaket de har ansvar for,
- b) «fôring av dyr» fôrtilførsel gjennom munnen til dyrets mage-tarm-kanal, med det formål å oppfylle dyrets ernæringsbehov og/eller opprettholde produktiviteten hos normalt friske dyr,
- c) «dyr bestemt til næringsmiddelproduksjon» alle dyr som føres, avles eller holdes for produksjon av næringsmidler beregnet på konsum, herunder dyr som ikke er beregnet på konsum, men som tilhører arter som normalt brukes til konsum i Fellesskapet,
- d) «dyr som ikke er bestemt til næringsmiddelproduksjon» alle dyr som føres, avles eller holdes, men som ikke brukes til konsum, som pelsdyr, kjæledyr og dyr som holdes i laboratorier, zoologiske hager eller sirkus,
- e) «pelsdyr» alle dyr som ikke er bestemt til næringsmiddelproduksjon, som føres, avles eller holdes for pelsproduksjon, og som ikke er beregnet på konsum,
- f) «kjæledyr» alle dyr som ikke er bestemt til næringsmiddelproduksjon, som tilhører arter som føres, oppdrettes eller holdes, men som normalt ikke brukes til konsum i Fellesskapet,
- g) «fôrmidler» produkter av vegetabilsk eller animalsk opprinnelse, hvis hovedformål er å oppfylle dyrenes ernæringsbehov, i naturlig tilstand, ferske eller konserverte, og avledede produkter av disse etter industriell bearbeiding samt organiske og uorganiske stoffer, med eller uten tilsetningsstoffer, som i ubearbeidet form eller etter bearbeiding er beregnet til fôring av dyr, til framstilling av fôrblandinger eller som bærestoff i premikser,
- h) «fôrblending» en blanding av minst to fôrmidler, med eller uten tilsetningsstoffer, som er beregnet på fôring av dyr, i form av fullfôr eller tilskuddsfôr,
- i) «fullfôr» fôrblending som ved sin sammensetning dekker dagsrasjonen,

⁽¹⁾ EFT L 147 av 31.5.2001, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 273 av 10.10.2002, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 268 av 18.10.2003, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT L 268 av 18.10.2003, s. 24.

⁽⁵⁾ EUT L 189 av 20.7.2007, s. 1.

- j) «tilskuddsfôr» fôrblanding som har et høyt innhold av visse stoffer, og som ved sin sammensetning dekker dagsrasjonen bare dersom det kombineres med andre fôrvarer,
- k) «mineralsfôr» tilskuddsfôr som inneholder minst 40 % råaske,
- l) «melkeerstatningsfôr» fôrblanding som i tørr form eller etter fortynning i en bestemt mengde væske gis til ungdyr som et tilskudd til eller erstatning for melk etter kolostrum eller som fôr til ungdyr som kalver, lam eller kje beregnet på slakting,
- m) «bærestoff» et stoff som brukes til å løse opp, fortynne, dispergere eller på annen måte endre fysisk et tilsetningsstoff i fôrvarer for å gjøre det enklere å håndtere, anvende eller bruke uten å endre dets teknologiske funksjon og uten at det får noen teknologisk virkning i seg selv,
- n) «særlig ernæringsformål» det formål å oppfylle særlige ernæringsbehov hos visse dyr hvis fordøyelse, næringsopptak eller stoffskifte kan bli eller er forstyrret midlertidig eller kronisk, og som derfor kan ha fordel av å innta fôrvarer som er hensiktsmessige for deres tilstand,
- o) «fôrvarer med særlige ernæringsformål» fôrblandinger med det formål å dekke visse ernæringsbehov, som i kraft av sin særlige sammensetning eller produksjonsprosess kan skilles klart fra vanlige fôrvarer. Fôrvarer med særlige ernæringsformål omfatter ikke medisinfôr som definert i direktiv 90/167/EØF,
- p) «forurensede fôrmidler» fôr som inneholder en mengde uønskede stoffer som overstiger det nivået som er akseptabelt i henhold til direktiv 2002/32/EF,
- q) «holdbarhetsgrense» den perioden når den personen som er ansvarlig for merkingen, garanterer at fôret beholder sine angitte egenskaper, under egnede oppbevaringsforhold; og det kan bare angis én holdbarhetsgrense for fôret som helhet, og den fastslås på grunnlag av holdbarhetsgrensen for hver enkelt av fôrets bestanddeler,
- r) «parti» en identifiserbar mengde fôr som er fastslått å ha felles egenskaper, som opprinnelse, sort, type emballasje, emballeringsbedrift, avsender eller merking, og når det gjelder en produksjonsprosess, en produksjonsenhet fra et og samme anlegg som benytter ensartede produksjonsparametere, eller en rekke slike enheter, når de er framstilt fortløpende og oppbevares sammen,
- s) «merking» betegnelse av fôr med angivelser, opplysninger, varemerker, varenavn, bilder eller symboler på ethvert medium som viser til eller ledsager fôret, som emballasje, beholder, skilt, etikett, dokument, halsetikett, krage eller på Internett, herunder til reklameformål,
- t) «etikett» enhver merkelapp, merke, tegn, bilde eller annet beskrivende materiell, som er skrevet, trykt, stensilert, angitt, preget, stemplet eller vedlagt pakningen eller beholderen med fôr, og
- u) «presentasjon» form, utseende eller emballasje og emballasjemateriale som er brukt til fôret, samt den måten fôret er arrangert på og de omgivelsene det stilles ut i.

KAPITTEL 2

GENERELLE KRAV

Artikkel 4

Krav til sikkerhet og omsetning

1. Fôrvarer kan bare bringes i omsetning og brukes dersom:

- de er trygge, og
- de ikke har noen direkte skadevirkning på miljøet eller på dyrs velferd.

Kravene fastsatt i artikkel 15 i forordning (EF) nr. 178/2002 får tilsvarende anvendelse på fôr til dyr som ikke er bestemt til næringsmiddelproduksjon.

2. I tillegg til kravene som er fastsatt i nr. 1 i denne artikkelen, skal driftsansvarlige for fôrforetak som bringer fôr i omsetning, sikre at fôret

- er sunt, ekte, uforfalsket, egnet til formålet og av god handelskvalitet, og
- er merket, pakket og presentert i samsvar med bestemmelsene fastsatt i denne forordning og andre gjeldende fellesskapsrettsakter.

Kravene fastsatt i artikkel 16 i forordning (EF) nr. 178/2002 får tilsvarende anvendelse på fôr til dyr som ikke er bestemt til næringsmiddelproduksjon.

3. Fôr skal overholde de tekniske bestemmelsene om urenheter og andre kjemiske bestanddeler fastsatt i vedlegg I til denne forordning.

Artikkel 5

Fôrforetakenes ansvar og forpliktelser

1. Driftsansvarlige for fôrforetak skal tilsvarende oppfylle forpliktelsene fastsatt i artikkel 18 og 20 i forordning (EF) nr. 178/2002 og artikkel 4 nr. 1 i forordning (EF) nr. 183/2005 når det gjelder fôr til dyr som ikke er bestemt til næringsmiddelproduksjon.

2. Personen som er ansvarlig for merkingen av fôr, skal framlegge for vedkommende myndigheter alle opplysninger som gjelder sammensetning eller påståtte egenskaper hos fôret som denne personen har brakt i omsetning, noe som gjør det mulig å etterprøve om opplysningene som gis på merkingen, er riktige, herunder de nøyaktige vektprosentene av fôrmidler som brukes i fôrblandinger.

3. I tilfelle eventuelle hastesaker i forbindelse med menneskers eller dyrs helse eller i forbindelse med miljøet, og med forbehold for bestemmelsene i direktiv 2004/48/EF, kan vedkommende myndighet gi kjøperen opplysninger som den har tilgang til i henhold til nr. 2 i denne artikkel, forutsatt at den har avveid produsentenes og kjøpernes respektive legitime interesser, og kommet fram til at det er berettiget å utlevere slike opplysninger. Dersom det er relevant, skal vedkommende myndighet kreve at kjøperen undertegner en fortrolighetsklausul som forutsetning for å framlegge slike opplysninger.

Artikkel 6

Begrensninger og forbud

1. Fôr skal ikke inneholde eller bestå av fôrmidler hvis omsetning eller bruk som fôrvarer er begrenset eller forbudt. Listen over disse materialene er oppført i vedlegg III.

2. Kommisjonen skal endre listen over materialer hvis omsetning eller bruk som fôrvarer er begrenset eller forbudt, samtidig som det tas hensyn til tilgjengelige vitenskapelige data, den teknologiske utviklingen, underretninger i henhold til hurtigvarslingsystemet for næringsmidler og fôr (RASFF) eller resultatene av offentlige kontroller i henhold til forordning (EF) nr. 882/2004.

Disse tiltakene, som har som formål å endre ikke-grunnleggende bestemmelser i denne forordning ved å utfylle den, skal vedtas etter framgangsmåten med forskriftskomite med kontroll nevnt i artikkel 28 nr. 4.

I de tilfeller der det av tvingende grunner er nødvendig med hastesaksbehandling, kan Kommisjonen anvende framgangsmåten for behandling av hastesaker omhandlet i artikkel 28 nr. 5, med henblikk på å vedta disse tiltakene.

KAPITTEL 3

OMSETNING AV SÆRLIGE TYPER FÔRVARER

Artikkel 7

Fôrtypers egenskaper

1. Etter framgangsmåten med forskriftskomite med kontroll fastsatt i artikkel 28 nr. 3, kan Kommisjonen vedta retningslinjer for å klargjøre skillet mellom fôrmidler, tilsetningsstoffer i fôrvarer og andre produkter som veterinærpreparater.

2. Kommisjonen kan om nødvendig vedta tiltak for å klargjøre hvorvidt et bestemt produkt utgjør en fôrvarer som definert i denne forordning.

Disse tiltakene, som har som formål å endre ikke-grunnleggende bestemmelser i denne forordning ved å utfylle den, skal vedtas etter framgangsmåten med forskriftskomite med kontroll nevnt i artikkel 28 nr. 4.

Artikkel 8

Innhold av tilsetningsstoffer i fôrvarer

1. Uten av det berører vilkårene for bruk fastsatt i den relevante rettsakten som godkjenner det enkelte tilsetningsstoffet, skal fôrmidler og tilskuddsfôr ikke ha et innhold av tilsetningsstoffer høyere enn 100 ganger den relevante grenseverdien for fullfôr eller fem ganger høyere dersom det gjelder koksidiostatika og histomonostatika.

2. Innholdet på 100 ganger mer enn den relevante grenseverdien for fullfôr nevnt i nr. 1, kan bare overskrides dersom sammensetningen av de berørte produktene oppfyller det særlige ernæringsformålet med hensyn til relevant bruksområde i henhold til artikkel 10 i denne forordning. Vilråene for bruk av denne fôrvaren skal presiseres ytterligere i listen over bruksområder. Virksomheter som står under kontroll av en produsent av slike fôrvarer, som bruker tilsetningsstoffer nevnt i kapittel 2 i vedlegg IV til forordning (EF) nr. 183/2005, skal være godkjente i samsvar med nr. 1 bokstav b) i artikkel 10 i nevnte forordning.

Artikkel 9

Omsetning av fôrvarer beregnet på særlige ernæringsformål

Fôrvarer med særlige ernæringsformål kan bare omsettes som dette dersom bruksområdet er oppført i listen over bruksområder som er fastsatt i samsvar med artikkel 10, og dersom de oppfyller de vesentlige ernæringsmessige egenskaper for de særlige ernæringsformålene som er oppført på denne listen.

Artikkel 10

Liste over bruksområdene for fôrvarer med særlige ernæringsformål

1. Kommisjonen kan oppdatere listen over bruksområder fastsatt i direktiv 2008/38/EF ved å tilføye et bruksområde,

trekke tilbake et bruksområde eller ved å tilføye, oppheve eller endre vilkårene knyttet til et bestemt bruksområde.

2. Framgangsmåten for å ajourføre listen over bruksområder kan innledes gjennom innlevering av en søknad til Kommisjonen fra en fysisk eller juridisk person med bosted i Fellesskapet, eller av en medlemsstat. En gyldig søknad skal omfatte en saksmappe som viser at den nøyaktige sammensetningen av fôrvaren oppfyller det særlige ernæringsformålet, og at den ikke har noen skadevirkninger på dyrs og menneskers helse, på miljøet eller på dyrs velferd.

3. Kommisjonen skal omgående gjøre søknaden, herunder saksmappen, tilgjengelig for medlemsstatene.

4. Dersom Kommisjonen, på grunnlag av tilgjengelige vitenskapelige og teknologiske opplysninger, har grunn til å tro at bruken av den aktuelle fôrvaren ikke oppfyller det særlige ernæringsformålet eller har skadevirkninger på dyrs og menneskers helse, på miljøet eller på dyrs velferd, skal Kommisjonen, innen tre måneder etter å ha mottatt en gyldig søknad, anmode om en uttalelse fra Den europeiske myndighet for næringsmiddeltrygghet (heretter kalt «myndigheten»). Myndigheten skal avgi sin uttalelse innen seks måneder etter at anmodningen er mottatt. Denne fristen skal forlenges dersom myndigheten ønsker utfyllende opplysninger fra søkeren.

5. Innen seks måneder etter at en gyldig søknad er mottatt, eller dersom det er relevant, etter å ha mottatt myndighetens uttalelse, skal Kommisjonen vedta en forordning som ajourfører listen over bruksområder dersom vilkårene som er fastsatt i nr. 2, er oppfylt.

Disse tiltakene, som har som formål å endre ikke-grunnleggende bestemmelser i denne forordning ved å utfylle den, skal vedtas etter framgangsmåten med forskriftskomite med kontroll nevnt i artikkel 28 nr. 6.

6. Som unntak fra nr. 5 skal Kommisjonen innen seks måneder etter at en gyldig søknad er mottatt, eller dersom det er relevant, etter å ha mottatt myndighetens uttalelse, avslutte framgangsmåten og beslutte å ikke gå videre med ajourføringen, dersom den på noe stadium av ajourføringen anser at en slik ajourføring ikke er berettiget. Kommisjonen skal gjøre dette etter framgangsmåten med forskriftskomite fastsatt i artikkel 28 nr. 3.

I slike tilfeller skal Kommisjonen når det er relevant informere søkeren og medlemsstatene direkte, og i sitt brev opplyse om årsakene til at den ikke anser at en ajourføring er berettiget.

7. Kommisjonen skal, etter framgangsmåten med forskriftskomite fastsatt i artikkel 28 nr. 3, vedta

gjennomføringstiltak angående utarbeiding og framlegging av søknaden.

KAPITTEL 4

MERKING, PRESENTASJON OG EMBALLERING

Artikkel 11

Prinsipper for merking og presentasjon

1. Merkingen og presentasjonen av fôrvarer skal ikke villedde brukeren, særlig ikke

a) med hensyn til fôrvarens bruksområde eller egenskaper, især dets art, framstillings- eller produksjonsmetode, egenskaper, sammensetning, mengde, holdbarhet, dyreart eller -kategori som den er beregnet på,

b) ved at fôrvaren tillegges virkninger eller egenskaper den ikke har eller ved å antyde at fôrvaren har særlige egenskaper når alle tilsvarende fôrvarer har de samme egenskapene, eller

c) når det gjelder om merkingen er gjort i samsvar med fellesskapskatalogen og fellesskapsreglene nevnt i artikkel 24 og 25.

2. Fôrmidler eller fôrblandinger som selges i løs vekt eller i uforseglede pakninger eller beholdere i samsvar med artikkel 23 nr. 2, skal ledsages av et dokument som inneholder alle obligatoriske merkingsopplysninger som kreves i henhold til denne forordning.

3. Når fôrvarer tilbys for salg ved hjelp av fjernkommunikasjonsmidler som definert i artikkel 2 i europaparlaments- og rådsdirektiv 97/7/EF av 20. mai 1997 om forbrukervern ved fjernsalgsavtaler⁽¹⁾, skal de obligatoriske merkingsopplysningene som kreves gjennom denne forordning, bortsett fra opplysninger nevnt i artikkel 15 bokstav b), d), e) og artikkel 16 nr. 2 bokstav c) eller artikkel 17 nr. 1 bokstav d), framgå av det materialet som brukes til fjernsalg, eller det skal framkomme gjennom andre egnede måter før en fjernsalgsavtale inngås. Opplysningene nevnt i artikkel 15 bokstav b), d), e) og artikkel 16 nr. 2 bokstav c) eller artikkel 17 nr. 1 bokstav d), skal gis senest på det tidspunktet fôret leveres.

4. Merkingens bestemmelser ut over dem som er oppført i dette kapittel, er fastsatt i vedlegg II.

5. I tillegg IV til denne forordning er det fastsatt tillatte toleranser for avvik mellom de verdiene som er angitt i merkingen av sammensetningen av et fôrmiddel eller en fôrblending, og verdiene som er analysert i offentlige kontroller i samsvar med forordning (EF) nr. 882/2004.

⁽¹⁾ EFT L 144 av 4.6.1997, s. 19.

Artikkel 12

Ansvar

1. Personen som er ansvarlig for merkingen, skal sikre at merkingsopplysningene finnes med og at de er korrekte.
2. Personen som er ansvarlig for merkingen, skal være den driftsansvarlige for fôretak som først bringer fôrvaren i omsetning, eller når det er relevant, den driftsansvarlige for fôretak under hvis navn eller firma fôrvaren omsettes.
3. Dersom driftsansvarlige for fôretak bedriver virksomhet som påvirker merkingen i den virksomheten de har ansvar for, skal de sikre at opplysningene som gis ved hjelp av hvilket som helst middel, oppfyller kravene i denne forordning.
4. Driftsansvarlige for fôretak som er ansvarlige for salgs- eller distribusjonsvirksomhet som ikke påvirker merkingen, skal opptre med aktsomhet for å bidra til å sikre overholdelse av merkingskravene, særlig ved å unngå å levere fôrvarer, på grunnlag av opplysninger som de besitter og som fagfolk, som de vet eller burde ha visst ikke oppfyller disse kravene.
5. Driftsansvarlige for fôretak skal innenfor de virksomhetene de har ansvar for, sikre at de obligatoriske merkingsopplysningene viderefremmes gjennom hele næringskjeden, slik at opplysningene kan bli gitt til sluttbrukerne av fôrvarer i samsvar med denne forordningen.

Artikkel 13

Påstander

1. Det kan i merkingen og presentasjonen av fôrmidler og fôrblandinger gjøres særlig oppmerksom på at fôret inneholder eller ikke inneholder et bestemt stoff, på en bestemt ernæringsmessig egenskap eller prosess eller på en særlig funksjon knyttet til et av disse elementene, forutsatt at følgende vilkår er oppfylt:
 - a) Påstanden er objektiv, kan bekreftes av vedkommende myndighet og kan forstås av brukeren av fôret.
 - b) Personen som er ansvarlig for merkingen, framlegger på anmodning fra vedkommende myndighet, vitenskapelig dokumentasjon på påstanden, enten ved å vise til offentlig tilgjengelige vitenskapelige data eller gjennom dokumentert forskning utført av selskapet. Den vitenskapelige dokumentasjonen skal være tilgjengelig når fôret bringes i omsetning. Kjøperne skal ha rett til å gjøre vedkommende myndighet oppmerksom på at de er i tvil om at påstanden er sannferdig. Dersom det kan sluttes at påstanden ikke er tilstrekkelig dokumentert, skal merkingen i tilknytning til en slik påstand anses å være villedende, som definert i artikkel 11. Dersom vedkommende myndighet er i tvil angående den vitenskapelige dokumentasjonen på den berørte påstanden, kan den framlegge spørsmålet for Kommissjonen.

Kommissjonen kan vedta en beslutning, eventuelt etter å ha fått en uttalelse fra myndigheten, etter framgangsmåten med rådgivende komité som fastsatt i artikkel 28 nr. 2.

2. Uten at det berører nr. 1 er påstander om optimering av ernæringen og støtte eller vern av de fysiologiske forhold tillatt, med mindre de inneholder en påstand av typen nevnt i nr. 3 bokstav a).
3. Merkingen eller presentasjonen av fôrmidler og fôrblandinger skal ikke hevde at
 - a) de forebygger, behandler eller helbreder en sykdom, unntatt koksidiostatika og histomonostatika som er godkjente i henhold til forordning (EF) nr. 1831/2003; dette punktet gjelder imidlertid ikke påstander om ernæringsmessig ubalanse forutsatt at det ikke er noen patologiske symptomer knyttet til dette,
 - b) den har et bestemt ernæringsmessig formål, som fastsatt i listen over bruksområder som det vises til i artikkel 9, med mindre den oppfyller kravene som er oppført der.
4. Spesifikasjoner knyttet til kravene fastsatt i nr. 1 og 2 kan inngå i fellesskapsreglene nevnt i artikkel 25.

Artikkel 14

Presentasjon av merkingsopplysninger

1. De obligatoriske merkingsopplysningene skal gjengis i sin helhet på et framtrødende sted på emballasjen eller beholderen, på en etikett som er festet på denne, eller på det ledsagende dokumentet fastsatt i artikkel 11 nr. 2. De skal være synlige, lett lesbare og ikke kunne slettes, og skal foreligge på det offisielle språket eller minst ett av de offisielle språkene i medlemsstaten eller regionene der fôret bringes i omsetning.
2. De obligatoriske merkingsopplysningene skal være lett gjenkjennelige og skal ikke skjules av annen informasjon. De skal vises med en farge, en skrifttype og en størrelse som ikke skjuler eller framhever noen del av opplysningene, med mindre slik variasjon skal henlede oppmerksomheten på sikkerhetssetninger.
3. Spesifikasjoner knyttet til kravene fastsatt i nr. 1 og 2, samt presentasjonen av den frivillige merkingen, kan inngå i fellesskapsreglene nevnt i artikkel 25.

Artikkel 15

Generelle obligatoriske merkingskrav

Et fôrmiddel eller en fôrblanding skal ikke bringes i omsetning med mindre merkingen inneholder følgende opplysninger:

- a) type fôr: «fôrmiddel», «fullfôr» eller «tilskuddsfôr», etter hva som passer,

- for «fullfôr» kan betegnelsen «melkeerstatning som fullfôr» brukes, dersom det passer,
 - for «tilskuddsfôr» kan følgende betegnelser brukes dersom det passer: «mineralfôr» eller «melkeerstatning som tilskuddsfôr»,
 - for andre kjæledyr enn katter og hunder, kan «fullfôr» eller «tilskuddsfôr» erstattes med «fôrblending»,
- b) navn eller firma og adressen til den driftsansvarlige for fôrforetak, som er ansvarlig for merkingen,
- c) virksomhetens godkjeningsnummer, dersom det er tilgjengelig, for den personen som er ansvarlig for merkingen, tildelt i samsvar med artikkel 13 i forordning (EF) nr. 1774/2002 for virksomheter som er godkjent i samsvar med artikkel 23 nr. 2 bokstav a), b) og c) i forordning (EF) nr. 1774/2002 eller artikkel 17 i forordning (EF) nr. 1774/2002 eller med artikkel 10 i forordning (EF) nr. 183/2005. Dersom en person som er ansvarlig for merkingen, har flere godkjeningsnummer, skal vedkommende bruke det nummeret som er tildelt i samsvar med forordning (EF) nr. 183/2005,
- d) partiets referansenummer,
- e) nettomengden uttrykt i målenheter for masse for faste produkter, og i målenheter for masse eller volum for flytende produkter,
- f) listen over tilsetningsstoffer i fôrvarer, med overskriften «tilsetningsstoffer» i samsvar med kapittel I i vedlegg VI eller VII, etter hva som er relevant, og uten at det berører merkingsbestemmelsene som er fastsatt i rettsakten som godkjenner det enkelte tilsetningsstoffet i fôrvarer, og
- g) vanninnholdet i samsvar med nr. 6 i vedlegg I.

Artikkel 16

Særlige obligatoriske merkingskrav for fôrmidler

1. I tillegg til kravene som er fastsatt i artikkel 15, skal merkingen av fôrmidler også omfatte
- a) navnet på fôrmiddelet; navnet skal brukes i samsvar med artikkel 24 nr. 5, og
- b) den obligatoriske angivelsen som tilsvarer en kategori som er oppført i listen i vedlegg V; den obligatoriske angivelsen kan erstattes av opplysningene fastsatt i fellesskapskatalogen nevnt i artikkel 24 for hvert fôrmiddel i den angjeldende kategorien.
2. I tillegg til kravene som er fastsatt i artikkel 1, skal merkingen av fôrmidler også omfatte følgende når fôrmidlene også inneholder tilsetningsstoffer:
- a) dyrearter eller dyrekategorier som fôrmidlene er beregnet på, når de aktuelle tilsetningsstoffene ikke er blitt godkjent for alle dyrearter eller er blitt godkjent med grenseverdi for enkelte arter,

- b) instruksjoner for korrekt bruk i samsvar med nr. 4 i vedlegg II, hvor det er fastsatt en grenseverdi for de aktuelle tilsetningsstoffene, og
- c) holdbarhetsgrense for andre tilsetningsstoffer enn teknologiske tilsetningsstoffer.

Artikkel 17

Særlige obligatoriske merkingskrav for fôrblandinger

1. I tillegg til kravene som er fastsatt i artikkel 15, skal merkingen av fôrblandinger også omfatte
- a) dyrearter eller dyrekategorier som fôrblendingen er beregnet på,
- b) instruksjoner for korrekt bruk som angir formålet som fôret er beregnet på; slike instruksjoner skal i relevante tilfeller være i samsvar med nr. 4 i vedlegg II,
- c) i tilfeller når produsenten ikke er personen som er ansvarlig for merkingen, skal følgende angis:
- navn eller firma og adressen til produsenten, eller
 - godkjeningsnummeret til produsenten som nevnt i artikkel 15 bokstav c) eller et identifikasjonsnummer i samsvar med artikkel 9, 23 eller 24 i forordning (EF) nr. 183/2005; dersom et slikt nummer ikke er tilgjengelig, et identifikasjonsnummer tildelt på anmodning fra produsentene eller den driftsansvarlige for det importerende fôrforetaket, som skal være i samsvar med formatet fastsatt i kapittel II i vedlegg V til forordning (EF) nr. 183/2005,
- d) holdbarhetsgrensen skal angis på følgende måte:

- «brukes før ...» etterfulgt av datoen som angir en bestemt dag for fôrvarer som er lett bedervelige på grunn av nedbrytingsprosessen,
- «best før ...» etterfulgt av datoen som angir en bestemt måned for andre fôrvarer.

Dersom produksjonsdatoen er angitt på etiketten, kan datoen som angir holdbarhetsgrensen angis sammen med teksten « ... (antall dager eller måneder) etter produksjonsdato»,

- e) en liste over fôrmidler som fôret er sammensatt av, med overskriften «sammensetning» og angivelse av navnet på hvert fôrmiddel i samsvar med artikkel 16 nr. 1 bokstav a), i fallende orden etter vekt beregnet ut fra vanninnhold i

förblandingen; denne listen kan inneholde en angivelse av vektprosent, og

f) de obligatoriske angivelsene fastsatt i kapittel II i vedlegg VI eller VII, etter hva som er relevant.

2. Når det gjelder listen fastsatt i nr. 1 bokstav e), skal følgende krav gjelde:

a) navn og vektprosent for et føremiddel skal angis dersom forekomsten av føremiddel er framhevet på merkingen med ord, bilder eller grafikk,

b) dersom vektprosentene for føremidlene i förblandingen til dyr bestemt til næringsmiddelproduksjon, ikke er angitt på merkingen, skal personen som er ansvarlig for merkingen, uten at det berører direktiv 2004/48/EF, på anmodning gjøre tilgjengelig for kjøperen opplysninger om den kvantitative sammensetningen, som skal ligge innenfor +/- 15 % av verdiene i henhold til förets sammensetning, og

c) når det gjelder förblandinger beregnet på dyr som ikke er bestemt til næringsmiddelproduksjon, kan angivelsen av det særlige navnet på føremiddelet erstattes med navnet på kategorien som føremidlene tilhører.

3. I tilfelle eventuelle hastesaker i forbindelse med menneskers eller dyrs helse eller i forbindelse med miljøet, og med forbehold for direktiv 2004/48/EF, kan vedkommende myndighet gi kjøperen opplysninger som den har tilgang til i henhold til artikkel 5 nr. 2, forutsatt at den har avveid produsentenes og kjøpernes respektive legitime interesser, og kommet fram til at det er berettiget å utlevere slike opplysninger. Dersom det er relevant, skal vedkommende myndighet kreve at kjøperen undertegner en fortrolighetsklausul som forutsetning for å framlegge slike opplysninger.

4. Som fastsatt i nr. 2 bokstav c) skal Kommisjonen opprette en liste over føremiddelkategorier som kan angis i stedet for de enkelte føremidlene på merkingen av för til dyr som ikke er bestemt til næringsmiddelproduksjon, unntatt pelsdyr.

Disse tiltakene, som har som formål å endre ikke-grunnleggende bestemmelser i denne forordning ved å utfylle den, skal vedtas etter framgangsmåten med forskriftskomite med kontroll nevnt i artikkel 28 nr. 4.

Artikkel 18

Ytterligere obligatoriske merkingskrav for förvarer med særlige ernæringsformål

I tillegg til de generelle obligatoriske merkingskravene fastsatt i artikkel 15, 16 og 17, etter hva som er relevant, skal merkingen av för med særlige ernæringsformål også omfatte:

a) betegnelsen «spesielle ernæringsmessige behov», som skal brukes bare for förvarer med særlige ernæringsformål, ved siden av betegnelsen på förvaren som fastsatt i artikkel 15 bokstav a),

b) opplysningene angitt for de enkelte bruksområdene i kolonne 1–6 i listen over bruksområder nevnt i artikkel 9, og

c) en angivelse av om det bør søkes råd fra en ernærings ekspert eller en veterinær før føremiddelet brukes eller før bruksperioden forlenges.

Artikkel 19

Ytterligere obligatoriske merkingskrav for för til kjæledyr

På etiketten til för til kjæledyr skal det være angitt et avgiftsfritt telefonnummer eller annen passende kommunikasjonsmåte, slik at kjøperen kan få ytterligere opplysninger ut over de obligatoriske opplysningene, om

a) tilsetningsstoffene som för til kjæledyr inneholder, og

b) de føremidlene som inngår her, og som er betegnet med kategori som angitt i artikkel 17 nr. 2 bokstav c),

Artikkel 20

Ytterligere obligatoriske merkingskrav for för som ikke oppfyller kravene

1. I tillegg til kravene fastsatt i artikkel 15, 16, 17 og 18, skal för som ikke oppfyller kravene i fellesskapslovgivningen fastsatt i vedlegg VIII, som blant annet forurensede føremidler, være forsynt med de merkingsopplysningene som er fastsatt i nevnte vedlegg.

2. Kommisjonen kan endre vedlegg VIII for å bringe det i samsvar med den rettslige utviklingen mot nye standarder.

Disse tiltakene, som har som formål å endre ikke-grunnleggende bestemmelser i denne forordning ved å utfylle den, skal vedtas etter framgangsmåten med forskriftskomite med kontroll nevnt i artikkel 28 nr. 4.

Artikkel 21

Unntak

1. Opplysningene nevnt i artikkel 15 bokstav c), d), e) og g) og artikkel 16 nr. 1 bokstav b) skal ikke være påkrevd dersom kjøperen, før hver transaksjon, skriftlig har gitt avkall på disse opplysningene. En transaksjon kan bestå av flere forsendelser.

2. Når det gjelder emballert fôr kan opplysningene nevnt i artikkel 15 bokstav c), d) og e) og artikkel 16 nr. 2 bokstav c) eller artikkel 17 nr. 1 bokstav c), d) og e) angis på emballasjen utenfor etiketten, som nevnt i artikkel 14 nr. 1. I slike tilfeller skal det angis hvor disse opplysningene finnes.

3. Uten at det berører vedlegg I til forordning (EF) nr. 183/2005 skal opplysningene nevnt i artikkel 15 bokstav c), d), e) og g) og artikkel 16 nr. 1 bokstav b) i denne forordning, ikke være obligatoriske for fôrmidler som ikke inneholder tilsetningsstoffer, unntatt konserveringsmidler eller tilsetningsstoffer for ensilasje, og som er produsert og levert av en driftsansvarlig for et næringsmiddelforetak i samsvar med artikkel 5 nr. 1 i forordning (EF) nr. 183/2005 til en bruker av fôrvarer som er involvert i primærproduksjon til bruk på egen driftsenhet.

4. De obligatoriske angivelsene nevnt i artikkel 17 nr. 1 bokstav f), skal ikke være påkrevd for blandinger av hele korn, frø og frukt.

5. Når det gjelder fôrblandinger sammensatt av høyst tre fôrmidler, skal opplysningene nevnt i artikkel 17 nr. 1 bokstav a) og b), ikke være påkrevd dersom det klart framgår av beskrivelsen hvilke fôrmidler som er brukt.

6. For mengder som ikke overstiger 20 kg fôrmidler eller fôrblandinger beregnet på sluttbrukeren, og som selges i løs vekt, kan opplysningene nevnt i artikkel 15, 16 og 17 gjøres kjent for kjøperen gjennom egnet oppslag på utsalgsstedet. I slike tilfeller skal opplysningene nevnt i artikkel 15 bokstav a) og artikkel 16 nr. 1 eller artikkel 17 nr. 1 bokstav a) og b), etter hva som er relevant, gis til kjøperen senest på eller sammen med fakturaen.

7. For mengder av fôr til kjæledyr som selges i pakninger med flere beholdere, kan de opplysningene som er nevnt i artikkel 15 bokstav b), c), f) og g) og artikkel 17 nr. 1 bokstav b), c), e) og f), gis bare på den ytre emballasjen i stedet for på hver beholder, forutsatt at hele den samlede vekten av pakningen ikke overstiger 10 kg.

8. Som unntak fra bestemmelsene i denne forordning kan medlemsstatene anvende nasjonale bestemmelser for fôr til dyr som holdes for vitenskapelige formål eller som forsøksdyr, forutsatt at dette formålet er klart angitt på etiketten. Medlemsstatene skal gi melding til Kommisjonen om disse bestemmelsene omgående.

Artikkel 22

Frivillig merking

1. I tillegg til de obligatoriske merkingskravene, kan merkingen av fôrmidler og fôrblandinger også omfatte frivillige merkingsopplysninger, forutsatt at de allmenne prinsippene fastsatt i denne forordning, overholdes.

2. Ytterligere vilkår for frivillig merking kan inngå i fellesskapsreglene nevnt i artikkel 25.

Artikkel 23

Emballering

1. Fôrmidler og fôrblandinger skal utelukkende bringes i omsetning i forseglede pakninger eller beholdere. Pakninger eller beholdere skal forsegles på en slik måte at når pakningen eller beholderen åpnes, blir forseglingen ødelagt og kan ikke gjenbrukes.

2. Som unntak fra nr. 1 kan følgende fôrvarer selges i løs vekt eller i uforslede pakninger eller beholdere:

- a) fôrmidler,
- b) fôrblandinger som utelukkende er framstilt ved å blande hele korn, frø eller hel frukt,
- c) leveranser mellom produsenter av fôrblandinger,
- d) leveranser av fôrblandinger direkte fra produsenten til brukeren av fôrvarer,
- e) leveranser fra produsenter av fôrblandinger til emballeringsforetak,
- f) mengder av fôrblandinger som ikke overstiger 50 kg i vekt, som er beregnet på sluttbrukeren og som tas direkte fra en forseglet pakning eller beholder, og
- g) blokker eller slikkesteiner.

KAPITTEL 5

FELLESKAPSKATALOG OVER FÔRMIDLER OG FELLESKAPSREGLER FOR GOD MERKINGSPRAKSIS

Artikkel 24

Fellesskapskatalog over fôrmidler

1. Fellesskapskatalogen over fôrmidler (heretter kalt «katalogen») skal opprettes som et verktøy for å forbedre merkingen av fôrmidler og fôrblandinger. Katalogen skal tilrettelegge for utveksling av opplysninger om produktegenskaper og skal inneholde en ikke-uttømmende liste over fôrmidler. Den skal for hvert fôrmiddel som er oppført, minst inneholde følgende opplysninger:

- a) betegnelse,
- b) identifikasjonsnummer,
- c) en beskrivelse av fôrmiddelet, herunder opplysninger om produksjonsprosessen, dersom det er relevant,

d) opplysninger som erstatter den obligatoriske angivelsen i henhold til artikkel 16 nr. 1 bokstav b), og

e) en ordliste med definisjoner på de forskjellige prosessene og tekniske uttrykkene som er brukt.

2. Den første versjonen av fellesskapskatalogen skal vedtas etter framgangsmåten med rådgivende komité som fastsatt i artikkel 28 nr. 2 innen 21. mars 2010, og oppføringene i katalogen skal bestå av postene oppført i del B i vedlegget til direktiv 96/25/EF og kolonne 2–4 i vedlegget til direktiv 82/471/EØF. Ordlisten skal bestå av nr. IV i del A i vedlegget til direktiv 96/25/EF.

3. Framgangsmåten fastsatt i artikkel 26 får anvendelse på endringer av katalogen.

4. Denne artikkel får anvendelse uten at den berører sikkerhetskravene fastsatt i artikkel 4.

5. Den driftsansvarlige for føreforetakets bruk av katalogen skal være frivillig. Betegnelsen på et føremiddel oppført i katalogen kan imidlertid brukes bare under forutsetning av at alle relevante bestemmelser i katalogen er overholdt.

6. Den personen som for første gang bringer et føremiddel som ikke er oppført i katalogen, i omsetning, skal omgående underrette om bruken av det til representantene for de europeiske føvaresektorene nevnt i artikkel 26 nr. 1. Representantene for den europeiske føvaresektorene skal offentliggjøre et register over slike underretninger på Internett, og ajourføre registeret regelmessig.

Artikkel 25

Fellesskapsregler for god merkingspraksis

1. Kommisjonen skal oppmuntre til utarbeiding av to fellesskapsregelverk for god merkingspraksis (heretter kalt «reglene»), ett for før til kjæledyr og ett for förblandinger til dyr bestemt til næringsmiddelproduksjon, som kan omfatte et avsnitt om förblandinger til pelsdyr.

2. Reglene har som mål å forbedre kvaliteten på merkingen. De skal særlig omfatte bestemmelser om presentasjon av merkingsopplysninger fastsatt i artikkel 14, om frivillig merking fastsatt i artikkel 22 og om bruk av påstandene fastsatt i artikkel 13.

3. Framgangsmåten fastsatt i artikkel 26, får anvendelse på utarbeidingen av reglene og eventuelle endringer av dem.

4. Den driftsansvarlige for føreforetakets bruk av reglene skal være frivillig. Bruken av noen av reglene kan imidlertid være angitt på merkingen bare under forutsetning av at alle relevante bestemmelser i slike regler er oppfylt.

Artikkel 26

Utarbeiding av reglene og endringer i fellesskapskatalogen og fellesskapsreglene

1. Utkast til endringer av fellesskapskatalogen og utkast til reglene samt eventuelle endringer av disse skal utarbeides og endres av alle relevante representanter for europeiske føvaresektorer

a) i samråd med andre berørte parter, som brukere av förvarer,

b) i samarbeid med vedkommende myndigheter i medlemsstatene, og dersom det er relevant, med myndigheten,

c) idet det tas hensyn til relevant erfaring fra uttalelser avgitt av myndigheten og den vitenskapelige og teknologiske utviklingen.

2. Med forbehold om nr. 3 skal Kommisjonen vedta tiltak i henhold til denne artikkel etter framgangsmåten med rådgivende komité fastsatt i artikkel 28 nr. 2.

3. Endringer i fellesskapskatalogen som fastsetter grenseverdien for kjemiske urenheter som nevnt nr. 1 i vedlegg I, eller nivået av botanisk renhet som nevnt i nr. 2 i vedlegg I eller vanninnholdet som nevnt i nr. 6 i vedlegg I, eller opplysninger som erstatter den obligatoriske angivelsen nevnt i artikkel 16 nr. 1 bokstav b), skal vedtas. Slike tiltak, som har som formål å endre ikke-grunnleggende bestemmelser i denne forordning, skal vedtas etter framgangsmåten med forskriftskomite med kontroll nevnt i artikkel 28 nr. 4.

4. Tiltak i henhold til denne artikkel skal vedtas bare forutsatt at følgende vilkår er oppfylt:

a) De er blitt utarbeidet i samsvar med nr. 1,

b) Innholdet i dem er praktisk gjennomførbart i hele Fellesskapet, i de sektorene som de viser til.

c) De er hensiktsmessige som middel til å nå målene i denne forordning.

5. Katalogen skal kunngjøres i L-serien i *Den europeiske unions tidende*. Titlene og henvisningene til reglene skal kunngjøres i C-serien i *Den europeiske unions tidende*.

KAPITTEL 6

ALMINNELIGE BESTEMMELSER OG SLUTTBESTEMMELSER

Artikkel 27

Gjennomføringstiltak

1. Kommisjonen kan endre vedleggene for å tilpasse dem til den vitenskapelige og teknologiske utviklingen.

Disse tiltakene, som har som formål å endre ikke-grunnleggende bestemmelser i denne forordning ved å utfylle den, skal vedtas etter framgangsmåten med forskriftskomite med kontroll nevnt i artikkel 28 nr. 4.

2. Andre gjennomføringstiltak som er nødvendige for anvendelsen av denne forordning, skal vedtas etter framgangsmåten med forskriftskomite med kontroll fastsatt i artikkel 28 nr. 3, med mindre annet uttrykkelig er angitt

Artikkel 28

Komitéframgangsmåte

1. Kommisjonen skal bistås av Den faste komité for næringsmiddelkjeden og dyrehelsen som er nedsatt ved artikkel 58 i forordning (EF) nr. 178/2002 (heretter kalt «komiteen»).

2. Når det vises til dette nummer, får artikkel 3 og 7 i beslutning 1999/468/EF anvendelse, samtidig som det tas hensyn til bestemmelsene i beslutningens artikkel 8.

3. Når det vises til dette nummer, får artikkel 5 og 7 i beslutning 1999/468/EF anvendelse, samtidig som det tas hensyn til bestemmelsene i beslutningens artikkel 8.

Tidsrommet fastsatt i artikkel 5 nr. 6 i beslutning 1999/468/EF, skal være tre måneder.

4. Når det vises til dette nummer, får artikkel 5a nr. 1–4 og artikkel 7 i beslutning 1999/468/EF anvendelse, samtidig som det tas hensyn til bestemmelsene i beslutningens artikkel 8.

5. Når det vises til dette nummer, får artikkel 5a nr. 1, 2, 4 og 6 og artikkel 7 i beslutning 1999/468/EF anvendelse, samtidig som det tas hensyn til bestemmelsene i beslutningens artikkel 8.

6. Når det vises til dette nummer, får artikkel 5a nr. 1–4 og nr. 5 bokstav b) og artikkel 7 i beslutning 1999/468/EF anvendelse, samtidig som det tas hensyn til bestemmelsene i beslutningens artikkel 8.

Fristene fastsatt i artikkel 5a nr. 3 bokstav c) og nr. 4 bokstav b) og e) i beslutning 1999/468/EF, skal være henholdsvis to måneder, én måned og to måneder.

Artikkel 29

Endring av forordning (EF) nr. 1831/2003

I artikkel 16 i forordning (EF) nr. 1831/2003 gjøres følgende endringer:

1. I nr. 1 gjøres følgende endringer:

a) bokstav d) skal lyde:

«d) når det er relevant, det godkjeningsnummeret til virksomheten som framstiller eller omsetter

tilsetningsstoff til fôrvarer eller premiks i samsvar med artikkel 10 i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 183/2005 av 12. januar 2005 om fastsettelse av krav til fôrvarehygiene(*) eller, etter dersom det er relevant, til artikkel 5 i direktiv 95/69/EF,

(*) EUT L 35 av 8.2.2005, s. 1.»

b) Til slutt i nr. 1 tilføyes nytt ledd:

«Når det gjelder fôrblandinger, får bokstav b), d), e) og g) ikke anvendelse på de tilsetningsstoffene som inngår i fôret.»

2. Nr. 3 skal lyde:

«3. I tillegg til opplysningene angitt i nr. 1, skal emballasjen eller beholderen for et tilsetningsstoff som tilhører en funksjonell gruppe angitt i vedlegg III, eller for en premiks som inneholder et tilsetningsstoff som tilhører en funksjonell gruppe angitt i vedlegg III, være forsynt med opplysningene angitt i vedlegg III, og disse skal være tydelige, lett leselige og skal ikke kunne slettes.»

3. Nr. 4 skal lyde:

«4. Når det gjelder premikser, skal dessuten ordet «premikser» være angitt på etiketten. Bærestoff skal være angitt når det gjelder fôrmidler, i samsvar med artikkel 17 nr. 1 bokstav e) i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 767/2009 av 13. juli 2009 om omsetning og bruk av fôrvarer(*), og når vann brukes som bærestoff, skal vanninnholdet i premiksen være angitt. Det kan bare angis én holdbarhetsgrense for fôret som helhet, og den fastslås på grunnlag av holdbarhetsgrensen for hver enkelt av fôrets bestanddeler.

(*) EFT L 229 av 1.9.2009, s. 1.»

Artikkel 30

Oppheving

Artikkel 16 i direktiv 70/524/EØF og direktiv 79/373/EØF, 80/511/EØF, 82/471/EØF, 83/228/EØF, 93/74/EØF, 93/113/EF og 96/25/EF samt vedtak 2004/217/EF oppheves med virkning fra 1. september 2010.

Henvisninger til de opphevede direktivene og det opphevede vedtaket skal forstås som henvisninger til denne forordning og leses som angitt i sammenligningstabellen i vedlegg IX.

Artikkel 31

Sanksjoner

Medlemsstatene skal fastsette sanksjoner til bruk ved overtredelse av bestemmelsene i denne forordning, og treffe alle nødvendige tiltak for å sikre at de får anvendelse. De fastsatte sanksjonene skal være virkningsfulle, stå i forhold til overtredelsen og virke avskrekkende.

Medlemsstatene skal gi melding til Kommisjonen om disse bestemmelsene innen 1. september 2010, og om eventuelle senere endringer så snart som mulig.

Artikkel 32

Overgangstiltak

1. Som unntak fra artikkel 33 annet ledd, kan fôrvarer som er omsatt eller merket i samsvar med direktiv 79/373/EØF, 82/471/EØF, 93/74/EØF og 96/25/EF innen 1. september 2010, likevel omsettes helt til lagrene er tømt.
2. Som unntak fra artikkel 8 nr. 2 kan fôrvaretyper nevnt i denne artikkelen, som allerede er lovlig markedsført innen 1. september 2010, omsettes helt til det er truffet beslutning om søknad om ajourføring av listen over bruksområder nevnt i artikkel 10, forutsatt at en slik søknad er blitt innlevert før 1. september 2010.
3. Som unntak fra nr. 1 i vedlegg I til denne forordning, kan fôrmidler omsettes og brukes helt til den særlige grenseverdien for kjemiske urenheter fra produksjonsprosessen og fra tekniske hjelpestoffer er fastsatt, forutsatt at de minst oppfyller

vilkårene fastsatt i nr. 1 i del A avdeling II i vedlegget til direktiv 96/25/EF. Dette unntaket skal imidlertid opphøre å gjelde 1. september 2012.

4. Det kan treffes tiltak for å lette overgangen til anvendelsen av denne forordning. Det kan særlig angis på hvilke vilkår fôrvarer kan merkes i samsvar med denne forordning før den datoen den tas i anvendelse. Disse tiltakene, som har som formål å endre ikke-grunnleggende bestemmelser i denne forordning ved å utfylle den, skal vedtas etter framgangsmåten med forskriftskomiteé med kontroll nevnt i artikkel 28 nr. 4.

Artikkel 33

Ikrafttredelse

Denne forordning trer i kraft den 20. dag etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Den får anvendelse fra 1. september 2010.

Artikkel 31 og 32 får imidlertid anvendelse fra den dato denne forordning trer i kraft.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Brussel, 13. juli 2009.

For Europaparlamentet

H.-G. PÖTTERING

President

For Rådet

E. ERLANDSSON

Formann

VEDLEGG I

Tekniske bestemmelser om urenheter, melkeerstatningsfôr, fôrmidler til binding eller denaturering, askeinnhold og vanninnhold som nevnt i artikkel 4

1. I samsvar med god praksis nevnt i artikkel 4 i forordning (EF) nr. 183/2005 skal fôrmidler være fri for kjemiske urenheter fra produksjonsprosessen og fra tekniske hjelpestoffer, med mindre det er fastsatt en særlig grenseverdi i katalogen nevnt i artikkel 24.
2. Fôrmidlers botaniske renhet skal være minst 95 %, med mindre det er fastsatt et annet innhold i katalogen nevnt i artikkel 24. Botaniske urenheter omfatter urenheter i form av plantematerialer som ikke har skadevirkninger på dyr, som for eksempel halm eller frø fra andre dyrkede arter eller ugress. Botaniske urenheter som rester av andre oljeholdige frø og frukter fra en tidligere produksjonsprosess, skal ikke overstige 0,5 % for hver type oljeholdige frø eller frukter.
3. Jerninnholdet i melkeerstatningsfôr for kalver med en levendevekt på høyst 70 kg skal være minst 30 mg per kg fullfôr med et vanninnhold på 12 %.
4. Dersom fôrmidler brukes til denaturering eller binding av andre fôrmidler, kan produktet fortsatt anses som et fôrmiddel. Betegnelse, art og mengde av fôrmiddelet som brukes til binding eller denaturering, skal framgå av merkingen. Dersom et fôrmiddel er brukt til binding av et annet fôrmiddel, skal det prosentvise innholdet av det førstnevnte fôrmiddelet ikke overstige 3 % av den samlede vekten.
5. Innholdet av aske som er uløselig i saltsyre, skal ikke overstige 2,2 % av tørrstoffet. Grensen på 2,2 % kan imidlertid overstiges for
 - fôrmidler,
 - fôrblandinger som inneholder godkjente mineralske bindemidler,
 - mineralfôr,
 - fôrblandinger som inneholder over 50 % biprodukter av ris eller sukkerbete,
 - fôrblandinger beregnet på oppdrettsfisk med et fiskemelinhold på over 15 %, forutsatt at innholdet er angitt på etiketten.
6. Forutsatt at det ikke er fastsatt noen andre nivåer i vedlegg V eller i katalogen nevnt i artikkel 24, skal vanninnholdet i fôret angis dersom det overstiger:
 - 5 % for mineralfôr som ikke inneholder noen organiske stoffer,
 - 7 % for melkeerstatningsfôr og andre fôrblandinger som inneholder over 40 % melkeprodukter,
 - 10 % for mineralfôr som inneholder organiske stoffer,
 - 14 % for andre fôrmidler.

VEDLEGG II

Alminnelige bestemmelser om merking som nevnt i artikkel 11 nr. 4

1. Innhold som er angitt eller som skal angis, viser til førets vekt, med mindre annet er fastsatt.
 2. Datoer angis numerisk i rekkefølgen dag, måned og år, og formatet skal være angitt på merkingen med følgende forkortelse: «DD/MM/ÅÅ».
 3. Synonymer uttrykt på enkelte språk:
 - a) På tsjekkisk kan betegnelsen «krmiva» erstattes med «produktý ke krmení» når det er relevant, på tysk kan betegnelsen «Einzelfuttermittel» erstattes med «Futtermittel-Ausgangserzeugnis», på gresk kan «πρώτη ύλη ζωοτροφών» erstattes med «απλή ζωοτροφή», på italiensk kan «materia prima per mangimi» erstattes med «mangime semplice».
 - b) For fôr til kjæledyr skal følgende uttrykk være tillatt: på bulgarsk «храна», på spansk «alimento», på tsjekkisk kan «kompletní krmná směs» erstattes med «kompletní krmivo» og «doplňková krmná směs» kan erstattes med «doplňkové krmivo», på engelsk «pet food», på italiensk «alimento», på ungarsk «állateledel», på nederlandsk «samengesteld voeder», på polsk Polish «karma», på slovensk «hrana za hišne živali», på finsk «lemmikkieläinten ruoka».
 4. Instruksjoner for korrekt bruk av tilskuddsfôr og fôrmidler som inneholder tilsetningsstoffer som overstiger grenseverdien som er fastsatt for fullfôr, skal angi største mengde
 - i gram eller kg eller volumenheter for tilskuddsfôr og fôrmidler per dyr per dag, eller
 - i prosentdel av dagsrasjonen, eller
 - per kg fullfôr eller som en prosentdel av fullfôr,for å sikre at den gjeldende grenseverdien for tilsetningsstoffer i fôrvarer i dagsrasjonen overholdes.
 5. Uten at det berører analysemetodene som brukes, kan uttrykket «råprotein» erstattes med «protein», «råolje og råfett» erstattes med «fettinnhold» og «råaske» kan erstattes med «forbrent rest» eller «uorganisk stoff» for fôr til kjæledyr.
-

*VEDLEGG III***Liste over fôrmidler hvis omsetning eller bruk som fôrvarer er begrenset eller forbudt som nevnt i artikkel 6**

Kapittel 1: Forbudte fôrmidler

1. Avføring, urin og separert mage- og tarminnhold etter tømming og fjerning av fordøyelseskanalen, uansett eventuell behandling eller blanding.
2. Hud behandlet med garvestoffer, herunder avfall fra denne behandlingen.
3. Frø og annet vegetabilsk formeringsmateriale som etter innhøsting har gjennomgått særlig behandling med plantevernmidler for deres bruksområde (formering), og deres biprodukter.
4. Tre, herunder sagflis og andre materialer som stammer fra tre, som er behandlet med treimpregneringsmidler som definert i vedlegg V til europaparlaments- og rådsdirektiv 98/8/EF av 16. februar 1998 om markedsføring av biocidprodukter⁽¹⁾.
5. Alt avfall som kommer fra de forskjellige fasene av rensing av avløpsvann fra byområder samt spillvann fra husholdninger og industrien, som definert i artikkel 2 i rådsdirektiv 91/271/EØF av 21. mai 1991 om rensing av avløpsvann fra byområder⁽²⁾, uansett om dette vannet behandles ytterligere, og også uansett hvor vannet kommer fra.
6. Fast avfall fra byområder, som for eksempel husholdningsavfall.
7. Emballasje og deler av emballasje fra bruken av produkter fra landbruksbasert næringsindustri.

Kapittel 2: Fôrmidler som er underlagt begrensninger

⁽¹⁾ EFT L 123 av 24.4.1998, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 135 av 30.5.1991, s. 40.

VEDLEGG IV

Tillatte toleranser for merking av sammensetningen av føremidler eller fôrblandinger som nevnt i artikkel 11 nr. 5

1. Toleransene fastsatt i dette vedlegg omfatter tekniske og analytiske avvik. Når det er fastsatt analytiske toleranser som dekker måleusikkerhet og prosedyreavvik på fellesskapsplan, bør verdiene fastsatt i nr. 2 tilpasses tilsvarende, slik at de omfatter bare de tekniske toleransene.
2. Når sammensetningen av et føremiddel eller en fôrblanding viser seg å avvike fra den merkede sammensetningen på en slik måte at produktets verdi reduseres, skal følgende toleranser tillates:
 - a) for råprotein, sukker, stivelse og inulin:
 - 3 enheter for et angitt innhold på 30 % eller mer,
 - 10 % for det angitte innholdet av angitte innhold på under 30 %, men minst 10 %,
 - 1 enhet for et angitt innhold på under 10 %,
 - b) for kostfiber, råolje og råfett:
 - 2,2 enheter for et angitt innhold på 15 % eller mer,
 - 15 % for det angitte innholdet av angitte innhold på under 15 %, men minst 5 %,
 - 0,8 enheter for angitt innhold på under 5 %,
 - c) for vanninnhold, råaske, aske som er uløselig i saltsyre og klorider uttrykt som NaCl, totalfosfor, natrium, kalsiumkarbonat, kalsium, magnesium, syretall og stoff som er uløselig i petroleumseter:
 - 1,5 enheter for et angitt innhold (verdier) på 15 % (15) eller mer, etter hva som passer.
 - 10 % for det angitte innholdet (verdi) av angitte innhold (verdier) på under 15 % (15), men minst 2 %, etter hva som passer,
 - 0,2 enheter for et angitt innhold (verdier) på minst 2 % (2), etter hva som passer.
 - d) for energiverdien 5 % og for proteinverdien 10 %,
 - e) for tilsetningsstoffer i fôrvarer⁽¹⁾:
 - 10 % dersom det angitte innholdet er 1000 enheter eller mer,
 - 100 enheter for angitte innhold på mindre enn 1000 enheter, men ikke mindre enn 500 enheter,
 - 20 % av det angitte innhold på mindre enn 500 enheter, men ikke mindre enn 1 enhet,
 - 0,2 enheter for angitte innhold på mindre enn 1 enhet, men ikke mindre enn 0,5 enheter,
 - 40 % av det angitte innholdet på mindre enn 0,5 enheter.

Disse toleransene skal også gjelde for grenseverdiene for tilsetningsstoffer i fôrblandinger.
3. Så lenge den fastsatte grenseverdien for hvert tilsetningsstoff ikke overskrides, kan avviket fra det angitte innholdet være opp til tre ganger den relevante toleransen som er fastsatt i nr. 2.
4. For tilsetningsstoffer som tilhører gruppen av mikroorganismer, skal den akseptable øvre grensen tilsvare den fastsatte grenseverdien.

⁽¹⁾ Med 1 enhet i dette avsnittet menes 1 mg, 1000 IE, 1×10^9 KDE eller 100 enzymaktivitetseenheter for det aktuelle tilsetningsstoffet.

VEDLEGG V

Den obligatoriske angivelsen for fôrmidler som nevnt i artikkel 16 nr. 1 bokstav b)

	Fôrmidler som består av	Obligatorisk angivelse av
1.	Fôr, herunder grovfôr	Råprotein, dersom > 10 % Kostfiber
2.	Korn	
3.	Produkter og biprodukter av korn	Stivelse, dersom > 20 % Råprotein, dersom > 10 % Råolje og råfett, dersom > 5 % Kostfiber
4.	Oljeholdige frø og frukter	
5.	Produkter og biprodukter av oljeholdige frø og frukter	Råprotein, dersom > 10 % Råolje og råfett, dersom > 5 % Kostfiber
6.	Frø av belgvekster	
7.	Produkter og biprodukter av frø av belgvekster	Råprotein, dersom > 10 % Kostfiber
8.	Rotknoller og rotvekster	
9.	Produkter og biprodukter av rotknoller og rotvekster	Stivelse Kostfiber Aske som er uløselig i HCl, dersom > 3,5 % av tørrstoffet
10.	Produkter og biprodukter fra bearbeiding av sukkerbeter	Kostfiber, dersom > 15 % Totalsukker uttrykt som sukrose Aske som er uløselig i HCl, dersom > 3,5 % av tørrstoffet
11.	Produkter og biprodukter fra bearbeiding av sukkerrør	Kostfiber, dersom > 15 % Totalsukker uttrykt som sukrose
12.	Andre frø og frukter samt produkter og biprodukter av disse, unntatt de som er nevnt i 2–7	Råprotein Kostfiber Råolje og råfett, dersom > 10 %
13.	Andre planter samt produkter og biprodukter av disse, unntatt de som er nevnt i 8–11	Råprotein, dersom > 10 % Kostfiber
14.	Melkeprodukter og biprodukter av disse	Råprotein Vanninnhold, dersom > 5 % Laktose, dersom > 10 %
15.	Produkter og biprodukter av landdyr	Råprotein, dersom > 10 % Råolje og råfett, dersom > 5 % Vanninnhold, dersom > 8 %
16.	Fisk og andre sjødyr samt produkter og biprodukter av disse	Råprotein, dersom > 10 % Råolje og råfett, dersom > 5 % Vanninnhold, dersom > 8 %
17.	Mineraler	Kalsium Natrium Fosfor Andre relevante mineraler
18.	Diverse produkter	Råprotein, dersom > 10 % Kostfiber Råolje og råfett, dersom > 10 % Stivelse, dersom > 30 % Totalsukker uttrykt som sukrose, dersom > 10 % Aske som er uløselig i HCl, dersom > 3,5 % av tørrstoffet

VEDLEGG VI

Merkingsopplysninger for fôrmidler og fôrblandinger til dyr bestemt til næringsmiddelproduksjon

Kapittel I: Merking av tilsetningsstoffer som nevnt i artikkel 15 bokstav f) og artikkel 22 nr. 1

1. Følgende tilsetningsstoffer skal angis sammen med deres særlige navn som er definert i den relevante rettsakten der det aktuelle tilsetningsstoffet godkjennes, tilsatt mengde, identifikasjonsnummer og navn på den funksjonelle gruppen i samsvar med vedlegg I til forordning (EF) nr. 1831/2003 eller kategorien nevnt i artikkel 6 nr. 1 i nevnte forordning:
 - a) tilsetningsstoffer der det er fastsatt en grenseverdi for alle typer målarter,
 - b) tilsetningsstoffer som tilhører kategoriene «avlstekniske tilsetningsstoffer» og «koksidiostatika og histomonostatika»,
 - c) tilsetningsstoffer som tilhører den funksjonelle gruppen «urea og dets derivater» i kategorien «ernæringsmessige tilsetningsstoffer» som fastsatt i vedlegg I til forordning (EF) nr. 1831/2003.
2. Navnet som er fastsatt i den relevante rettsakten som godkjenner det aktuelle tilsetningsstoffet og den tilsatte mengden tilsetningsstoff, skal angis dersom forekomsten av stoffet er framhevet på merkingen med ord, bilder eller grafikk.
3. Personen som er ansvarlig for merkingen, skal på anmodning fra kjøperen opplyse om navn, identifikasjonsnummer og funksjonell gruppe for tilsetningsstoffene som ikke er nevnt i nr. 1.
4. Tilsetningsstoffer som ikke er nevnt i nr. 1, kan frivillig angis i den formen som er fastsatt i nr. 1, eller med en delvis angivelse.
5. Dersom et sensorisk eller ernæringsmessig tilsetningsstoff nevnt i vedlegg I til forordning (EF) nr. 1831/2003 er angitt frivillig i merkingen, skal det angis hvor stor mengde som er tilsatt.
6. Dersom et tilsetningsstoff tilhører mer enn én funksjonell gruppe, skal den funksjonelle gruppen eller kategorien som tilsvarer dets hovedfunksjon i fôret, angis.

Kapittel II: Merking av analytiske bestanddeler som nevnt i artikkel 17 nr. 1 bokstav f) og artikkel 22 nr. 1

1. De analytiske bestanddelene i fôrblandinger til dyr bestemt til næringsmiddelproduksjon, skal merkes som følger:

Fôr	Analytiske bestanddeler og innhold	Målarter
Fullfôr	— Råprotein	Alle dyrearter
	— Kostfiber	Alle dyrearter
	— Råolje og råfett	Alle dyrearter
	— Råaske	Alle dyrearter
	— Lysin	Svin og fjørfe
	— Metionin	Svin og fjørfe
	— Kalsium	Alle dyrearter
	— Natrium	Alle dyrearter
	— Fosfor	Alle dyrearter
Tilskuddsfôr – Mineral	— Lysin	Svin og fjørfe
	— Metionin	Svin og fjørfe
	— Kalsium	Alle dyrearter
	— Natrium	Alle dyrearter
	— Fosfor	Alle dyrearter
	— Magnesium	Drøvtyggere

Fôr	Analytiske bestanddeler og innhold	Målarter
Annet tilskuddsfôr	— Råprotein	Alle dyrearter
	— Kostfiber	Alle dyrearter
	— Råolje og råfett	Alle dyrearter
	— Råaske	Alle dyrearter
	— Lysin	Svin og fjørfe
	— Metionin	Svin og fjørfe
	— Kalsium $\geq 5\%$	Alle dyrearter
	— Natrium	Alle dyrearter
	— Fosfor $\geq 2\%$	Alle dyrearter
	— Magnesium $\geq 0,5\%$	Drøvtyggere

2. Dersom aminosyrer, vitaminer og/eller sporstoffer angis under overskriften analytiske bestanddeler, skal den samlede mengden av dem angis.
3. Dersom energiverdien og/eller proteinverdien er angitt, skal angivelsen være i samsvar med EF-metoden, om den er tilgjengelig, eller med den relevante offisielle nasjonale metoden i medlemsstaten der fôret bringes i omsetning.

VEDLEGG VII

Merkingsopplysninger for fôrmidler og fôrblandinger til dyr som ikke er bestemt til næringsmiddelproduksjon

Kapittel I: Merking av tilsetningsstoffer som nevnt i artikkel 15 bokstav f) og artikkel 22 nr. 1

1. Følgende tilsetningsstoffer skal angis sammen med deres særlige navn som er definert i den relevante rettsakten der det aktuelle tilsetningsstoffet godkjennes, og/eller identifikasjonsnummer, tilsatt mengde og navn på den funksjonelle gruppen i samsvar med vedlegg I til forordning (EF) nr. 1831/2003 eller kategorien nevnt i artikkel 6 nr. 1 i nevnte forordning:
 - a) tilsetningsstoffer der det er fastsatt en grenseverdi for alle typer målarter,
 - b) tilsetningsstoffer som tilhører kategoriene «avlstekniske tilsetningsstoffer» og «koksidiostatika og histomono-statika»,
 - c) tilsetningsstoffer som tilhører den funksjonelle gruppen «urea og dets derivater» i kategorien «ernæringsmessige tilsetningsstoffer» som fastsatt i vedlegg I til forordning (EF) nr. 1831/2003.
2. Som unntak fra nr. 1, for tilsetningsstoffer i de funksjonelle gruppene «konserveringsmidler», «antioksidanter» og «fargestoffer» som fastsatt i vedlegg I til forordning (EF) nr. 1831/2003, der det bare nødvendig å angi den aktuelle funksjonelle gruppen.

I dette tilfellet skal personen som er ansvarlig for merkingen, på anmodning fra kjøperen gi de opplysningene som er nevnt i nr. 1.

3. Navnet som er fastsatt i den relevante rettsakten som godkjenner det aktuelle tilsetningsstoffet og den tilsatte mengden tilsetningsstoff, skal angis dersom forekomsten av stoffet er framhevet på merkingen med ord, bilder eller grafikk.
4. Personen som er ansvarlig for merkingen, skal på anmodning fra kjøperen opplyse om navn, identifikasjonsnummer og funksjonell gruppe for tilsetningsstoffene som ikke er nevnt i nr. 1.
5. Tilsetningsstoffer som ikke er nevnt i nr. 1, kan frivillig angis i den formen som er fastsatt i nr. 1, eller med en delvis angivelse.
6. Dersom et sensorisk eller ernæringsmessig tilsetningsstoff nevnt i vedlegg I til forordning (EF) nr. 1831/2003 er angitt frivillig i merkingen, skal det angis hvor stor mengde som er tilsatt.
7. Dersom et tilsetningsstoff tilhører mer enn én funksjonell gruppe, skal den funksjonelle gruppen eller kategorien som tilsvarer dets hovedfunksjon i fôret, angis.
8. Personen som er ansvarlig for merkingen, skal framlegge for vedkommende myndigheter alle opplysninger som gjelder sammensetning eller påståtte egenskaper hos fôret som denne personen har brakt i omsetning, noe som gjør det mulig å etterprøve om opplysningene som gis på merkingen, er riktige, herunder fullstendige opplysninger om alle benyttede tilsetningsstoffer.

Kapittel II: Merking av analytiske bestanddeler som nevnt i artikkel 17 nr. 1 bokstav f) og artikkel 22 nr. 1

1. De analytiske bestanddelene i fôrblandinger til dyr som ikke er bestemt til næringsmiddelproduksjon, skal merkes som følger:

Fôr	Analytiske bestanddeler	Målarter
Fullfôr	— Råprotein	Katter, hunder og pelsdyr
	— Kostfiber	Katter, hunder og pelsdyr
	— Råolje og råfett	Katter, hunder og pelsdyr
	— Råaske	Katter, hunder og pelsdyr

Fôr	Analytiske bestanddeler	Målarter
Tilskuddsfôr – Mineral	— Kalsium	Alle dyrearter
	— Natrium	Alle dyrearter
	— Fosfor	Alle dyrearter
Annet tilskuddsfôr	— Råprotein	Katter, hunder og pelsdyr
	— Kostfiber	Katter, hunder og pelsdyr
	— Råolje og råfett	Katter, hunder og pelsdyr
	— Råaske	Katter, hunder og pelsdyr

2. Dersom aminosyrer, vitaminer og/eller sporstoffer angis under overskriften analytiske bestanddeler, skal den samlede mengden av dem angis.
3. Dersom energiverdien og/eller proteinverdien er angitt, skal angivelsen være i samsvar med EF-metoden, om den er tilgjengelig, eller med den relevante offisielle nasjonale metoden i medlemsstaten der føret bringes i omsetning.

*VEDLEGG VIII***Særlige bestemmelser for merking av fôrvarer som ikke oppfyller krav til sikkerhet og omsetning i henhold til fellesskapsretten som nevnt i artikkel 20 nr. 1**

1. Forurensede fôrmidler skal merkes som «fôr med altfor høye nivåer av ... (betegnelse på det eller de uønskede stoffene i samsvar med vedlegg I til direktiv 2002/32/EF), og må bare brukes som fôr etter detoksifisering i godkjente virksomheter». Godkjenningen av slike virksomheter skal være i samsvar med artikkel 10 nr. 2 eller 3 i forordning (EF) nr. 183/2005.
2. Dersom hensikten er å redusere eller fjerne forurensingen ved rensing, skal merkingen av forurensede fôrmidler inneholde følgende tilføyelse: «fôr med altfor høye nivåer av ... (betegnelse på det eller de uønskede stoffene i samsvar med vedlegg I til direktiv 2002/32/EF), og må bare brukes som fôr etter hensiktsmessig rensing».

VEDLEGG IX

SAMMENLIGNINGSTABELL

Direktiv 79/373/EØF	Direktiv 96/25/EØF	Andre rettsakter: direktiv 80/511/EØF (1), 82/471/EØF (2), 93/74/EØF (3), 93/113 EF (4) eller vedtak 2004/217/EF (5)	Denne forordning
—	—	—	Artikkel 1
Artikkel 1	Artikkel 1	(2), (4): Artikkel 1 (3): Artikkel 4	Artikkel 2
Artikkel 2	Artikkel 2	(2), (3): Artikkel 2	Artikkel 3
—	—	—	Artikkel 4 nr. 1
Artikkel 3	Artikkel 3	(3): Artikkel 1 nr. 2	Artikkel 4 nr. 2
—	Artikkel 4	—	Artikkel 4 nr. 3
—	—	—	Artikkel 5 nr. 1
Artikkel 12	—	(3): Artikkel 10 nr. 2	Artikkel 5 nr. 2
Artikkel 10a nr. 3	Artikkel 11 bokstav b)	(2): Artikkel 8	Artikkel 6
—	—	—	Artikkel 7
—	—	—	Artikkel 8
—	—	(3): Artikkel 3	Artikkel 9
—	—	(3): Artikkel 6	Artikkel 10
Artikkel 5e	—	—	Artikkel 11 nr. 1
Artikkel 5 nr. 2	Artikkel 5 nr. 1	(2): Artikkel 5 nr. 2	Artikkel 11 nr. 2
—	—	—	Artikkel 11 nr. 3
Artikkel 5 nr. 6	Artikkel 4 og artikkel 6 nr. 4	—	Artikkel 11 nr. 4
Artikkel 6	Artikkel 4	—	Artikkel 11 nr. 5
Artikkel 5 nr. 1	Artikkel 5 nr. 1	—	Artikkel 12
Artikkel 5e	Artikkel 5 nr. 2	(3): Artikkel 5 nr. 6	Artikkel 13
Artikkel 5 nr. 1 og artikkel 11	Artikkel 5 nr. 1 og artikkel 9	—	Artikkel 14
Artikkel 5 nr. 1 og artikkel 5 nr. 5 bokstav c)	Artikkel 5 nr. 1	(4): Artikkel 7 nr. 1 avsnitt E og direktiv 70/524/EØF: Artikkel 16	Artikkel 15
—	Artikkel 5 nr. 1 bokstav c) og d) og artikkel 7	—	Artikkel 16
Artikkel 5 nr. 1, artikkel 5c og artikkel 5d	—	—	Artikkel 17 nr. 1
—	—	—	Artikkel 17 nr. 2
Artikkel 5c nr. 3	—	—	Artikkel 17 nr. 3
—	—	(3): Artikkel 5 nr. 1, 4, 7 og artikkel 6 bokstav a)	Artikkel 18
—	—	—	Artikkel 19
—	Artikkel 8	—	Artikkel 20
—	Artikkel 6 nr. 1 bokstav a)	—	Artikkel 21 nr. 1
Artikkel 5 nr. 5 bokstav d)	—	—	Artikkel 21 nr. 2

Direktiv 79/373/EØF	Direktiv 96/25/EØF	Andre rettsakter: direktiv 80/511/EØF (1), 82/471/EØF (2), 93/74/EØF (3), 93/113 EF (4) eller vedtak 2004/217/EF (5)	Denne forordning
	Artikkel 6 nr. 3 bokstav a)		Artikkel 21 nr. 3
Artikkel 5 nr. 5 bokstav b)			Artikkel 21 nr. 4
Artikkel 5 nr. 5 bokstav a)			Artikkel 21 nr. 5
Artikkel 5 nr. 2	Artikkel 5 nr. 3 og artikkel 6 nr. 1 bokstav b)		Artikkel 21 nr. 6
—	—	—	Artikkel 21 nr. 7
Artikkel 14 bokstav c)			Artikkel 21 nr. 8
Artikkel 5 nr. 3, artikkel 5c nr. 4 og artikkel 5e	Artikkel 5 nr. 2		Artikkel 22
Artikkel 4 nr. 1		(1): Artikkel 1	Artikkel 23
—	—	—	Artikkel 24
—	—	—	Artikkel 25
—	—	—	Artikkel 26
Artikkel 10	Artikkel 11		Artikkel 27
Artikkel 13	Artikkel 13	(2): Artikkel 13 og 14 (3): Artikkel 9	Artikkel 28
—	—	—	Artikkel 29
—	—	—	Artikkel 30
—	—	—	Artikkel 31
—	—	—	Artikkel 32
—	—	—	Artikkel 33
Vedlegg del A nr. 2, 3 og 4	Vedlegg del A avsnitt II og IV		Vedlegg I
Vedlegg del A nr. 1 og artikkel 5 nr. 6	Artikkel 6 nr. 4		Vedlegg II
		(5): Vedlegg	Vedlegg III
Vedlegg del A nr. 5 og 6	Vedlegg del A avsnitt VII		Vedlegg IV
	Vedlegg del C		Vedlegg V
Vedlegg del B			Vedlegg VI
Vedlegg del B			Vedlegg VII